

HILUBOCKÝ ZPRÁVODAJ

ČÍSLO 11 – LISTOPAD – CENA 15 Kč

GOLF NA PODSKALSKÉ LOUCE

Řekněte si o **kotlíkovou dotaci**
a získáte zpět až **95 %** výdajů!

1. 9. 2022

Program na výměnu neekologických kotlů, tzv. kotlíkové dotace, vstupuje do nové fáze. Od 1. září 2022 bude podle zákona o ochraně ovzduší z roku 2012 povoleno používat kotle pouze 3. a vyšší třídy podle ČSN EN 303-5. Provoz zastaralých kotlů bude zakázán a bude nutné je vyměnit za nové ekologické zdroje vytápění.

95 %

Dotaci můžete využít na výměnu kotle na dřevo nebo uhlí nižší než 3. třídy za kotel na biomasu, tepelné čerpadlo a plynový kondenzační kotel. Díky kotlíkovým dotacím získáte zpět až 95% způsobilých výdajů. Do nich lze zahrnout například i stavební práce, dodávky a služby související s realizací, rekonstrukcí otopné soustavy, akumulční nádoby a kombinované bojler, zkoušky a testy na uvedení zdroje k užívání a projektovou dokumentaci. Za způsobilé jsou považovány instalace realizované od 1. 1. 2021.

14 242 Kč

Kotlíkovou dotaci pro domácnosti s nižším příjmem mohou využít ti, jejichž výše průměrného ročního čistého příjmu na člena domácnosti v roce 2020 nepřesáhla 170 900 Kč, tj. 14 242 Kč na osobu a měsíc. Příjmy členů domácnosti jsou průměrovány a u nezletilých dětí a u studentů do 26 let se příjem počítá jako nulový. Osoby se starobním nebo invalidním důchodem 3. stupně mají na dotaci nárok automaticky.

50 000 Kč

S ohledem na kapacity topeňárů a dodavatelů může být obtížné stihnout výměnu kotle včas. Obec s rozšířenou působností, které provádí kontroly, však budou moci zohlednit snahu vlastníkům nemovitostí kotel vyměnit. V praxi to znamená, že pokud si alespoň požádáte o dotaci na výměnu kotle do 1. září 2022, můžete se vyhnout pokutě až 50 000 Kč.

75 000 Kč

Tolik můžete získat navíc jako bonus, pokud zkombinujete kotlíkovou dotaci s dotací na zateplení domu z programu Nová zelená úsporám.

www.anifilm.cz
www.ajg.cz

OZVĚNY ANIFILMU

2. listopadu – 21. prosince 2021

Filmové projekce:

2. 11. / 18:00	První okno do soutěže (77 min.)
10. 11. / 18:00	Druhé okno do soutěže (78 min.)
16. 11. / 18:00	Anidok (85 min.)
23. 11. / 18:00	Videoklipy (55 min.)
30. 11. / 18:00	Nenarostení urbanistické příručky (89 min.)
7. 12. / 18:00	Fokus Asle (74 min.)
14. 12. / 18:00	Stálec a mléko (80 min., Estonsko)
21. 12. / 18:00	Vítězné Anifilmu 2021 (87 min.)

Wortnerův dům
Ú Černé vltě 22, České Budějovice, 370 01

Vstup zdarma.
Změna programu vyhrazena.

alšova jihočeská galerie

Anifilm 2021 LIBEREC
Mezinárodní festival

VÁNOČNÍ KONCERT
Ženského pěveckého sboru
ZÁVIŠ
Alšova jihočeská galerie
v Hluboké n. Vlt.
12. prosince 2021
ve 14.00 hodin
v 16.00 hodin
Zvonečky
Předprodej vstupenek v informačním středisku
v Hluboké nad Vltavou

Srdce Vás zveme na
SVATOHUBERTSKOU MŠI
v neděli 28. listopadu 2021 od 14 hodin
v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou.
Mši obědruje otec Tomáš van Zavel.
Hudební doprovod: Jihocelští trubáci.

KATASTRÁLNÍ ÚŘAD
LESVĚR
VAV
CHRAST & HENTING CLUB

6 Okouzlení golfovým míčkem

11 Softballový talent Karolína Dvořáková

12 Školní zájezd do Polska

13 Barevný podzim ve školce

14 První světová válka v denících našich dědečků

18 Léčivá místa – rozhovor s Pavlem Kozákem

22 Oceněná Hluboká

24 Pomoc dlužníkům z dluhových pastí

25 Andělská Hluboká – program

28 Zvířata v zimním lese

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 11 – listopad 2021 Ročník 52.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkuje se za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Mám ráda pohádky. Už jen proto, že vždycky dobře dopadnou.

Sice je pak s tímto přesvědčením člověk v životě konfrontován s řadou situací, které dobře nedopadnou, ale možná jen díky v dětství vloženému očekávání, že pokud to není dobré, není to ještě konec, přejijeme a dočkáme se lepších časů.

Turbulentní měsíc říjen opět přesvědčil, že nemusíme nic plánovat, protože vyšší moc plánuje a koná za nás. A že ani nejakčnejší a nej cyničtější reality show v televizi nepřekonají realitu. Volby, pan prezident a jeho tři rádcové... Pohádky a sci-fi se prostě prolínají se skutečností. Spisovatelé a scénáristé nemusí nic vymýšlet, stačí opisovat.

Pohádky končí dobře, protože přijde nový dokonalý princ, hloupý Honza či si princezna vybere zahradníka, který má dobré geny, „hlava mu myslí“ a ještě umí zabrat za práci. Starý král sám od sebe a rád předá žezlo mladému, aby ten dal do pořádku život v království a nechal do zatuchlé atmosféry pohádkové zemičky zavát svěží vánek mládí a energie. Král je mrtev, ať žije král a lid jásá.

K tomu mě napadá jediné... Proč dle zákona nesmí být prezident mladší čtyřiceti let? O co horší varianta vládnutí může nastat v případě mladého muže než muže starého? Prchlivé jednání versus neduhy stáří

a nebezpečí demence? Moudrý mladý muž je nádherná věc. Moudrý starý muž je bohatší o celoživotní zkušenosti, a je obohacením pro své okolí. Děkuji za to, že pár takových znám a mohu s nimi občas rozmlovat (viz jeden z listopadových rozhovorů ve Zpravodaji).

A už vůbec bychom neměli zapomínat na možnou variantu moudrá a laskavá žena prezidentka. Díky za inspiraci, Slovensko!

Při smutném „odcházení“ Miloše Zemana nám novináři a archivy připomněli, jak málo vládců a prezidentů odcházelo z funkce v plné fyzické a psychické síle. Jak nehezke nemoci měli, počínaje alkoholismem, demencí, syfilidou, mozkovou mrtvicí a jak více či méně skrývané neduhy prezentovali veřejnosti. Odcházet jako prezident s nočníkem pod postelí, takovou roli bych nepřála ani největšímu nepříteli.

Bez toho, že bychom trpěli neúctou či nevděkem, jako pravdivá mi připadá regule: Vládnout státu by neměl člověk, kterému bychom v rodině nesvěřili k pohlídání batole... Podle toho by měly možná být striktně nastaveny zákony, protože nemohoucím se může stát mladý i starý, žena i muž.

Měsíc listopad nám kromě očekávaného spadaneho listů přinese další události. Některé očekávané, některé neočekávané. Tak ať jsou co nejvíc dobré a pohádkové.

VÝZVA

Vážení spoluobčané,

pracovníci Národního zemědělského muzea Ohrada Vás žádají o spolupráci. Pokud byste měli mezi svými fotografiemi starší snímky zachycující alej před zámek Ohrada nebo blízké okolí, které byste mohli muzeu zapůjčit ke studiu a po dohodě i k oskenování, ozvěte se prosím na některý z uvedených kontaktů:

Ing. Miroslav Čeněk 607 233 144

Mgr. Marie Voldřichová marie.voldrichova@nzm.cz

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu oslaví významná výročí

Jubilea:

Marie Šimková	92	Hroznějovice
František Pečenka	91	Munice
Vlasta Vokůrková	85	Hluboká
Marie Šmídajerová	80	Hluboká
Marie Holá	80	Hluboká
Jiří Veisser	75	Hluboká
Radislav Uvíra	75	Hluboká
Václava Papoušková	75	Hluboká
Bohumír Novotný	75	Hluboká
Drahlava Kasalová	75	Hluboká

Zlatou svatbu, 50 let společného života oslaví
Ladislav a Marie Horákové z Hluboké nad Vltavou.

Narodili se:

Petr Brom	Hluboká
Vojtěch Jakubík	Hluboká
Antonín Sladký	Hluboká

Opustili nás:

Jaroslava Mašková	Hluboká
Michal Dorovín	Munice
Jaroslav Baloun	Kostelec
František Hubáček	Hluboká

Srdečně gratulujeme manželům, kteří oslavili
50 let společné cesty životem...

V červenci oslavili zlatou svatbu:

Jan Salon a Hana Salonová, Hluboká

V srpnu oslavili zlatou svatbu:

Aleš Chrt a Dagmar Chrtová, Hluboká

V říjnu oslavili zlatou svatbu:

Jan Síkora a Libuše Sikorová, Bavorovice

V listopadu oslaví zlatou svatbu:

Vojtěch Hubený a Jana Hubená, Hluboká

Vzpomínka

Dne 10. listopadu to bude rok, co nás opustil manžel a dědeček František Janát. Vzpomeňte s námi, manželka Vlasta a rodiny Janátů, Balounů a Ferdanů.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

▪ Rada souhlasí s poskytnutím dotace na realizaci již 81. ročníku akce Běh kolem Hluboké, konané 2. 10. 2021.

▪ Rada města souhlasí s pořízením dlouhodobého hmotného majetku pro příspěvkovou organizaci Domov důchodců „U Zlatého kohouta“, profesionální pračky. A dále s přijetím finančního daru od firmy Hartman Rico, a. s. od firmy Devětsil JST, s. r. o. na nákup stavebního elektrického zvedáku Sara Flex s váhou.

▪ Při realizaci průzkumných vrtů v Hroznějovicích bylo zjištěno, že v hloubce uvedené v projektu nebyla nalezena voda a bylo tedy nutné provést hlubší vrty, než byl předpoklad.

▪ SDH Hluboká požádala o navýšení rozpočtu na pořízení přileb pro kroužek mladých hasičů ve výši 30. tisíc Kč. Sbor disponuje pouze deseti přilbami na 24 dětí v roužku. Při soutěžích si pak děti musí helmy půjčovat.

▪ Ředitel PMH žádal o navýšení rozpočtu na dopravní značení, orientační systém dle pasportu: blikač u nového přechodu MŠ U Parku, dopravní zařízení Pozor děti na silnici u přechodu u křižovatky ul. K. Čapka – Hamry, a tamtéž svislé dopravní značení Pozor děti s výstražnými světly.

▪ Ředitel PMH předložil ke schválení požadavek na nákup tří kolostavů s doplňkovou tabulkou s nápisem Hluboká nad Vltavou.

▪ Rada města předběžně souhlasí s prodloužením nájemní smlouvy mezi městem a společností Hluboká lékárna, s. r. o. Záměr prodloužení pronájmu musí být zveřejněn na úřední desce města s tím, že rada se k věci po uplynutí zákonné lhůty vrátí.

▪ Město řeší změny územního plánu města na základě žádosti jednotlivých stavebníků. Pokud je pořízení změny ÚP vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, může město podmínit její pořízení částečnou nebo úplnou úhradou nákladů na její zpracování, na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a na pořízení mapových podkladů. Město tyto náklady i v minulosti po žadatelích o změnu ÚP vyžadovalo, nicméně pouze na základě usnesení zastupitelstva města, které tu kterou konkrétní změnu ÚP projednávalo.

Radě města byl předložen vzor smlouvy, kterou se žadatel o projednání

změny ÚP již na začátku celého procesu zaváže k úhradě nákladů spojených s projednáním a pořízením jím vyvolané změny ÚP.

Rada města souhlasí se zveřejněním záměru pronajmout parkovací stání v KC Panorama a navrhuje zařadit do rozpočtu na rok 2022 úpravu prostoru garáží v KC Panorama.

▪ Rada města ukládá PMH MÚ prověřit nutnost řešení odvodu srážkových vod a MÚ prověřit technický stav opěrné zdi v ul. Na Kopečku a zjistit majetkoprávní vztah města k této opěrné zdi.

▪ Rada města souhlasí s nutností řešit bezpečnost neosvětleného přechodu silnice II/105 pod Parkhotelem před Loveckou chatou, resp. mezi zastávkami linkových autobusů, a ukládá MÚ zadat odborné firmě zpracování návrhu řešení.

▪ Rada města souhlasí s novou Smlouvou o využití obecního systému odpadového hospodářství a zajištění zpětného odpadu elektrozařízení, předloženou společností ELEKTROWIN, a pověřuje starostu města podpisem příslušné smlouvy.

▪ Rada města souhlasí s umístěním dopravního zrcadla u křižovatky silnice na výjezdu od řadovek v Kostelci, a s umístěním dopravního zrcadla u kostela v Kostelci. Rada města souhlasí s umístěním dopravního zrcadla u výjezdu z pozemku p. č. 56/2 v k. ú. Purkarec a s vykácením náletových dřevin ve výhledu.

▪ V novém programovém období EU 2021 – 2027 bude využíván územní nástroj „Integrované teritoriální investice Českobudějovické aglomerace. Zástupci statutárního města České Budějovice dojednávají s řídícími orgány operačních programů. Magistrát města oslovil partnery v území – obce, které byly obeslány a požádány o zaslání projektových záměrů, které plánují v tomto období realizovat. Za město Hluboká jsou uvažovány tyto projektované záměry:

– vybudování odborných učeben – nástavba ZŠ

– nástavba domova důchodců

– vybudování sociálních bytů – nástavba BD Masarykova 68

– cyklostezka Munice – Zliv

– rekonstrukce chodníku v Třebošské ulici

– výstavba chodníku od parkoviště u sýpky k náměstí kolem kostela

– konzervace a zajištění zříceniny Karlův Hrádek

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

▪ Město má záměr provést stavební úpravy 1. PP objektu MŠ Schwarzenberská za účelem zvýšení a kapacity školky o jednu třídu. Stavební úpravy se týkají zabezpečení provozu třídy ohledně umístění v samostatném požárním úseku a s tím související vyčlenění samostatné šatny a vstupu.

▪ Město Hluboká podporuje záměr vybudovat nový zimní stadion. Bylo vypsané zadávací řízení na veřejnou zakázku „Zimní stadion Hluboká/Vlt. – projektová dokumentace a zajištění inženýrské činnosti“.

▪ Požadavek na řešení parkování v oblasti ulic Nerudova, Mánesova a okolí zdravotního střediska vznesli občané i lékaři. Aby místo bylo více přístupné pro osoby využívající zdejší zdravotní péči a navrhli varianty řešení. Rada podobně jako u předchozích žádostí konstatovala nutnost zpracovat návrh řešení daných lokalit.

▪ Ing. Pavel Dlouhý, předseda školské rady ZŠ Hluboká, dal zastupitelstvu ke zvážení přehodnocení záměru realizace nástavby pavilonu ZŠ na stavbu celého nového pavilonu na pozemcích školy. Z dlouhodobého hlediska se nástavba, vzhledem k demografickému vývoji ve městě, může jevit jako kapacitně nedostatečná a celý nový pavilon by mohl budoucí potřeby ZŠ pokrýt lépe. Nový pavilon by mohl obsahovat 10 školních tříd ve dvou podlažích a být zakomponován do areálu školy. Vzhledem ke shora uvedenému je na místě zadat odborné firmě posouzení záměru výstavby celého nového pavilonu. Podrobnosti zadání by určila rada města a výsledky posouzení by pak byly prezentovány na některém z příštích jednání zastupitelstva města. Zastupitelstvo tak pověřilo radu města řešením tohoto problému.

PODNIK MÍSTNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ

Vážení spoluobčané,

Jak jsme již avizovali v médiích, na webových stránkách Hluboké i Hlubockém zpravodaji, zahajujeme ve vybrané lokalitě – Křesin a v nejbližším okolí zkušební svoz vybraných druhů tříděného odpadu, zatím plastů, přímo od Vašeho domu.

Za tímto účelem jsme Vám doručili balíček pytlů (5 ks) na tříděný odpad – plasty, a samolepky s QR kódy (5 ks), které slouží na zajištění zpětného sběru vybraného odpadu od domu. V počáteční fázi budeme zajišťovat svoz plastů, jak je uvedeno v popiskách pytlů i samolepek. Svoz pytlů s vytříděnými plasty od domu budeme provádět zatím 1x za 14 dnů, vždy v úterý. Termín a četnost svozů může být v průběhu testování upravován, ale o všech případných změnách budete informováni s dostatečným předstihem prostřednictvím mobilního rozhlasu a stránek www. Hluboká-občan. Pokud nechcete využít možnosti svozu v dané dny, můžete se rozhodnout i pro druhou variantu a pytle s tříděným odpadem ukládat na sběrném dvoře. I v tomto případě je nutné pytle polepit samolepkou s kódem.

Pokud objem plastů mezi svozy přesáhne objem jednoho pytle, je možné použít další pytel, případně naplněný pytel zavést k nám na sběrný dvůr ve Vltavské ulici. Podstatné je, že na každý pytel, který chcete vrátit zpět, nebo svést od domu, musí být nalepena samolepka s identifikačním kódem. Bez tohoto identifikačního kódu nebudou pytle svezeny.

Počet vydaných pytlů na plasty odpovídá počtu vydaných samolepek. To je z toho důvodu, abyste se nemuseli starat o dodávku dalších pytlů po vyčerpání pytlů z jedné dávky. Naši pracovníci Vám automaticky po sebrání předposledního pytle doručí další sadu pytlů se samolepkami s unikátním kódem k Vám domů. Současně se zavedením sběru plastů od domu budou na veřejných místech v dané lokalitě postupně omezovány počty popelnic na daný druh odpadu.

Věříme, že pro občany bude tento způsob komfortnější a doufáme, že se podaří, s postupným rozšiřováním sběru o další druhy tříděného odpadu, zredukovat a případně zlikvidovat sběrná místa, která se díky necitlivým občanům mění v neřízené černé skládky a rozhodně nedělají dobrou vizitku nám, ani našemu městu.

První svoz pytlů proběhne v úterý 26. října 2021. Prosíme, abyste pytle k odvozu připravili ke komunikaci večer před dnem svozu.

Předem děkujeme za aktivní přístup i vaše náměty a připomínky a doufáme, že se nám společně podaří zajistit kulturnější vzhled města a Vám příjemnější bydlení.

Vaše případné dotazy, připomínky a náměty můžete posílat na email sd.pmh@hluboka.cz

Ing. Jaroslav Rada, ředitel

LISTOPADOVÉ AKCE SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

sobota 13. 11. 2021

slavnostní předání nového cisternového automobilu při příležitosti oslav 145. výročí založení SDH Hluboká nad Vltavou

15:00 – nad hotelem Závís z Falkenštejna – prohlídka nového cisternového automobilu

16:00 – žehnání automobilu

sobota 27. 11. 2021

soutěž O Hlubockého kapra 2021 – požární útok
areál TJ, umělé fotbalové hřiště
začátek soutěže od 10:00 hodin

Inzerce

Výkup STARÝCH peřin tel. 606 514 445

VÝZVA

Vážení občané, blíží se konec roku, zkontrolujte si proto svoje účty, zda máte zaplacený všechny poplatky, nájmy, daně apod. Město Hluboká nad Vltavou eviduje desítky nedoplatků na poplatek ze psa a poplatek za odvoz komunálního odpadu.

Splňte proto svou povinnost a dluhy uhradte.

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU - 8.10. - 9.10.2021

Město HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II		ZÁMOSTÍ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKA CELKEM		OKRES Č.BUDĚJ		JČ KRAJ		ČR	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 STRANA ZELENÝCH	9	1,31	11	1,34	12	1,22	3	1,62	0	0,00	1	0,78	2	1,43	38	1,23	1 028	0,98	3 342	0,99	53 343	0,99
2 ŠVYCARSKÁ DEMOKRACIE	2	0,29	0	0,00	4	0,40	0	0,00	1	0,72	2	1,56	0	0,00	9	0,29	321	0,30	1 038	0,30	16 823	0,31
3 VOLNÝ BLOK	3	0,43	6	0,73	7	0,71	0	0,00	3	2,18	0	0,00	1	0,71	20	0,65	1 223	1,17	3 745	1,11	71 587	1,33
4 SPD	49	7,16	40	4,89	74	7,52	12	6,48	21	15,32	13	10,15	8	5,75	217	7,06	8 864	8,53	30 183	8,98	513 910	9,56
5 ČSSD	52	7,60	32	3,91	62	6,30	9	4,86	4	2,91	11	8,59	7	5,03	177	5,75	4 971	4,78	18 304	5,45	250 397	4,65
6 VOLTE PR BLOK WWW.CIBULKA.NET																					586	0,01
7 ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	0,72	0	0,00	0	0,00	1	0,03	120	0,11	479	0,14	5 167	0,09
8 TRIKOLORA SVOBODNÍ SOUKROMNÍCI	26	3,80	47	5,75	28	2,84	5	2,70	2	1,45	8	6,25	8	5,75	124	4,03	3 914	3,76	11 438	3,40	148 463	2,76
9 ALIANCE PRO BUDOUCNOST	8	1,16	9	1,10	9	0,91	1	0,54	0	0,00	1	0,78	1	0,71	29	0,94	333	0,32	941	0,28	11 531	0,21
10 HNUTÍ PRAMENY	4	0,58	0	0,00	0	0,00	1	0,54	0	0,00	0	0,00	0	0,00	5	0,16	256	0,24	608	0,18	8 599	0,15
11 LEVICE																					639	0,01
12 PRÍSAHA-OBČ.HNUTÍ R.ŠLACHTY	26	3,80	23	2,81	34	3,45	7	3,78	6	4,37	8	6,25	9	6,47	113	3,67	4 625	4,45	15 165	4,51	251 562	4,68
13 SPOLU-ODS.KDU-ČSL.TOP 09	235	34,35	314	38,43	382	38,86	82	44,32	32	23,35	26	20,31	31	22,30	1 102	35,86	32 448	31,23	97 698	29,09	1 493 905	27,79
14 SENIŘI																					3 698	0,06
15 URZA.CZ	1	0,14	3	0,36	0	0,00	1	0,54	0	0,00	0	0,00	1	0,71	6	0,19	166	0,15	530	0,15	6 775	0,12
16 KORUNA ČESKÁ	2	0,29	1	0,12	3	0,30	0	0,00	1	0,72	0	0,00	0	0,00	7	0,22	175	0,16	642	0,19	8 635	0,16
17 PIRÁTI A STAROSTOVÉ	107	15,64	116	14,19	116	11,80	16	8,64	16	11,67	23	17,96	13	9,35	407	13,24	15 413	14,83	45 357	13,50	839 776	15,62
18 KŠCM	17	2,48	29	3,54	33	3,35	6	3,24	14	10,21	8	6,25	19	13,66	126	4,10	4 216	4,05	14 974	4,45	193 817	3,60
19 MORAVSKÉ ZEMSKÉ HNUTÍ																					1 648	0,03
20 ANO 2011	139	20,32	182	22,27	214	21,77	42	22,70	34	24,81	25	19,53	39	28,05	675	21,96	25 278	24,33	89 509	26,65	1 458 140	27,12
21 OTEVŘEME ČESKO NORMÁLNÍ ŽIVOTU	3	0,43	2	0,24	5	0,50	0	0,00	1	0,72	1	0,78	0	0,00	12	0,39	439	0,42	1 496	0,44	21 804	0,40
22 MORAVANE	1	0,14	2	0,24	0	0,00	0	0,00	1	0,72	1	0,78	0	0,00	5	0,16	90	0,08	390	0,11	14 285	0,26
PLATNÉ HLASY	684		817		983		185		137		128		139		3 073		103 880		335 839		5 375 090	
ZAPSANÍ VOLIČI	1 033		1 114		1 285		232		183		171		201		4 219		153 290		509 749		8 275 752	
VYDANÉ OBÁLKY	689		820		994		186		137		129		139		3 094		104 582		338 184		5 414 637	
VOLEBNÍ ÚČAST	66,7		73,61		77,35		80,17		74,86		75,44		69,15		73,33		68,22		66,34		65,43	

volební strany č. 6, 11 a 19 v Jihočeském kraji nekandidovaly

OKOUZLENÍ GOLFOVÝM MÍČKEM

Jan Procházka, člen Golfového klubu Hluboká, vyhrál 23. září v Nizozemsku mezinárodní golfový turnaj EDGA President Cup. Za sebou nechal na druhém místě britského borce Mike Jonesa z Walesu, Francouz Philippe Petit se umístil na třetí příčce...

„Nikdy mě nenapadlo, že takový sportovní zážitek zažiji osobně a pozvednu podobný pohár!

Děkuji všem a hlavně skvělé CZDGA partě, golfovému klubu Zámecký Golf Resort Hluboká a trenérovi Pavlovi Ambrožovi...”

Těmito slovy oslavil na Facebooku svůj golfový úspěch.

Jan Procházka má zřejmě talent, a to nejen ke sportu. Pro náš rozhovor „vyrobil“ ukázkové

golfové počasí, dokonce s říjnovým teplotním rekordem 25,3 stupně Celsia v budějovické pánvi. Jednalo se o nejvyšší hodnotu v ČR, která pokořila o pár dílků teplotu ze stejného data roku 1902. Z terasy hlubockého golfového klubu jsme měli sluncem zalité hřiště jak na dlani, a nadějný golfista nám představil českého PGA trenéra Pavla Ambrože, i Václava Mráze, se kterým šel ve flightu na svém vítězném turnaji. Václav obhájil titul před třemi lety.

Trenér Pavel Ambrož si pochvaluje nejen svého svěřence. Tvrdí s úsměvem, že golf je skvělý sport, kde anglická tradice dovoluje popíjet whisky z placatky a kouřit přímo během přátelských setkání na greenu. Patří to k historickému koloritu golfisty, stejně jako kostkované kalhoty a gentlemanské chování.

Ale mnohem důležitější je, že zkušené oko trenéra poznalo talent a nasazení Honzy Procházky. Úspěšného golfistu, kamarády přezdívaného Špacír (německý výraz pro „procházku“), jsme vyzpovídali a přinášíme vám tak reportáž z hlubockého golfového hřiště, které zvláště ve zlatých barvách podzimu vypadá neodolatelně. V tomhle období se na Podskalské louce dobře odpalují i žaludy pro zpestření ušlechtilého sportu, zvaného golf, který samozřejmě ve své náručí vítá i ženy, co se nebojí vzít do ruky golfovou hůl.

Nechcete si přijít zkusit odpálit svůj první míček?

Honzo, blahopřeji ke krásnému sportovnímu úspěchu! Ale upřímně, nemrzí hráče okolo vás, kteří se v golfovém světě pohybují už déle a vytrvale pilují hru, že jste sem takhle vešel, popadl hole a míček a dojel si do Nizozemska pro Mistra Evropy?

Děkuji za blahopřání. Musím říct, že se z mého úspěchu těší hlubocký golfový klub, všichni kamarádi a přátelé. Je to taková společná radost...

Golf je totiž hodně vrtkavý sport. Málokdy vidíme světového golfistu stabilně umístěného na vrcholu žebříčku, třeba tak, jako v profesionálním tenisu Novaka Djokoviče. Asi poslední takový hráč byl Tiger Woods, profesionální golfista, který si dlouhodobě udržel svoji stabilní výkonnost.

V golfu je dané, že nehrajete proti ostatním hráčům. Hrajete jen „proti“ svému rozumu a proti hřišti. Když máte čistou hlavu a jdete si hru „užít“, je to většinou jednodušší a dopadne to líp, než když berete hru jako boj o dobré umístění. V golfu se vám jeden turnaj nepovede, a druhý naopak dopadne skvěle.

Takže to byl případ turnaje o prezidentský pohár organizace EDGA, v podstatě Mistrovství Evropy (stableford), kdy každý hraje v rámci svého handicapu „na rány“. Po skončení turnaje se vše přepočítává – v odborné terminologii by vše podrobněji vysvětlil můj trenér Pavel Ambrož... Já mám svůj handicap (30), hřiště má nějaký svůj par (72) a já hraju proti tomu hřišti. A to znamená, že s mým handicapem bych ho měl zahrát na 102 ran. Takže ta výhra byla o tom, že v rámci svého handicapu jsem ze všech těch lidí, co se turnaje zúčastnili, zahrál vlastně nejlíp.

Protože hraju golf opravdu teprve necelý rok, musím přiznat, že v golfové terminologii a teorii, kdybychom šli do nějakého detailu, ještě úplně kovaný nejsem. Proti praxi hlubockých „kluků“, kteří se pohybují v golfovém světě už hodně dlouho a nabrali spoustu zkušeností, se cítím jako naprostý nováček. Ale baví mě to moc, golf mě chytil a drží.

Takže golfová hra se kromě hřiště odehrává i ve vaší hlavě a každý turnaj dopadne podle vaší momentální dispozice?

Pár dní předtím jsme byli v Německu, v Rottu, a tam jsem zase úplně propadl. Velké hřiště, na mně moc dlouhé, počasí větrné, cítil jsem se skleslý a nešlo mi to. Ale pak jsme přejížděli do Holandska a tamější hřiště bylo útulné, cítil jsem se tam příjemně, i když přšelo chvílemi jak z konve. Prostě mi to vyhovovalo, hrál jsem s klidnější hlavou, pocitem, že vlastně nemám co ztratit. Hru si můžu užít. A všechno si sedlo tak jak mělo, příjemně se to poskládalo. Vůbec jsem nepřemýšlel nad výsledkem, spíš převládalo vědomí, že kvůli tomu tam nejsme. Je taky důležité s kým jdete ve flightu, to je skupinka hráčů, se kterou společně procházíte hřiště. Šel jsem s fajn lidmi, a to hrálo svou velkou roli.

Při soutěži hrajete na hřišti, které vůbec neznáte?

Harmonogram turnajů je samozřejmě v rámci celého roku vyhlášen, ale v době covidu není stoprocentně jasné, jestli se všechny odehrají. Kalendář s termíny je tedy vždy k dispozici a kdo chce, může si jakékoli hřiště předem vyzkoušet. Do turnajů Evropské tour zapadá i Česká republika, hrají se u nás dva turnaje na dvou hřištích. Hrál se v České Lípě, (což je mezinárodní Mistrovství České republiky) a na Černém mostě v Praze. V prvním dni proběhne tréninkové kolo, kdy máte možnost si hřiště vyzkoušet. A pak v dalších dvou dnech probíhá soutěžní hra, kdy se oba výsledky počítají.

Jak se fotbalista „předělá“ na golfistu?

Fotbal jsem úplně neopustil. V TJ Hluboká jsem ve výboru a pomáhám trénovat „B“ muže, předtím dorost. U fotbalu jsem strávil 30 let, posledních 12 let už nejsem aktivní hráč. Asi nejvíc zkušeností jsem nabral, když jsem dělal asistenta u „A“ mužů, v době, kdy je trénoval František Cipro, bývalý výborný prvoligový hráč a později trenér mnoha známých týmů. Všichni ho máme spojeného s velkými úspěchy SK Slavia Praha. Po boku takové fotbalové legendy člověk přičichl a pochytil věci, které se dělají ve vrcholovém sportu, ale přitom jsem zjistil, že něco funguje stejně i v amatérské oblasti. Je to o přístupu lidí, týmovosti, nastavení pravidel...

Rozdíl v obou sportech je markantní. I když už jsem ze zdravotních důvodů nemohl fotbal aktivně vykonávat, musíte řešit celý tým, spoléhat na hodně lidí okolo. Jestli vám přijde dostatek hráčů na zápas, jestli docházejí na tréninky, pořád musíte někoho přemlouvat, skládat správné lidi do týmu, psychicky všechny udržet v týmovém duchu...

Kdežto golf je jenom o vás. Vy sám si stojíte za úspěchem nebo prohrou, je to o vaší vůli, čase, který mu věnujete...

Připadá mi, že rozdíl v psychologii obou sportů je velký. Fotbal je akční sport, který může rozvášnit, i když na něj koukají z gauče u televize. Kdežto golf je komorní zklidňující záležitost, zpomalí proudění času. Nebo ne?

Určitě. Nicméně jak slýchám od zkušených golfistů, člověk se k tomu klidnému golfu musí vyhrát. Takže ano, také jsem občas vztekla praštil holí a jednu i zlomil. Což již moc dobře vím, že ke golfu nepatří a navíc to nestojí jen moje nervy. Pavel mi vysvětlil golfovou etiketu, prošel jsem golfovou přípravkou, složil zkoušku a získal osvědčení ke hře, dříve nazývané zelená karta. Ve fotbalu je typické, že v něm můžete vykřičet emoce, běhat, skákat, chovat se prostě diametrálně odlišně než na hřišti golfovém. Můžete zanádat na spoluhráče, na rozhodčího, nebo vyhubovat trenérovi (smích.). V golfu byste měl umět udržet emoce uvnitř a chovat se jako džentlmen. A to se zatím pořád učím.

Od těch zkušenějších v rámci golfové asociace, kde jsem členem, a která mě posunula o pěkný kus cesty dál. Učím se od zkušených matadorů České golfové asociace hendikepovaných golfistů (CZDGA) – nepovede se jim rána, a oni s úsměvem krácejí dál... Nepovedla se tahle, povede se jiná. V golfu totiž jedna nepovedená rána neznámá, že úspěch, posun ve hře, nemůžete nahradit jinde. Prožít si uvědomění, že jedna nepovedená jamka nesmí znechutit celou hru, protože vás čeká ještě minimálně osm dalších jamek, které se povést můžou. V tom je ten obrovský rozdíl v emocích a v tom přístupu golf versus fotbal.

Golfista je sám sobě vizitkou, není skrytý uprostřed mužstva fotbalové jedenáctky. Chápu. Ale jak se tady z terasy klubu rozhlížím, hlubocké hřiště se v posledních letech výrazně vylepšilo – pohodlné parkoviště, velká terasa, rozšíření kuchyně a prostoru pro restauraci a zázemí hráčů. Na hřišti nová jezírka a tůňky a další prvky... Zdá se, že týmový duch péče o klubové prostředí a reprezentaci hřiště funguje i v golfu. Jaký vztah máte k hlubockému hřišti?

Moje historie s golfovým hřištěm sahá až do mojí studentské minulosti, kdy jako mladý kluk jsem tady dělal různé brigády. Sekal jsem trávu, sbíral míčky, a podobně i s fotbalovým hřištěm, kde jsem jeden čas dělal správce. Takže já tady na obou hřištích vyrůstal. Sekání trávníku na golfu jsem miloval, jednak je za vámi práce krásně vidět a jednak vůni posečené trávy miluju. Posledních pět let se na hřišti intenzivně buduje, probíhá modeling hřiště: modeluje se terén, přírodní jezírka, tůňky – vše napájeno z místních zdrojů, voda pak zase odtéká do řeky. Voda a nové modulace terénu nejen zvýší atraktivitu hřiště, ale také zvýší náročnost pro hráče, protože je třeba se vyvarovat utopení míčku pod hladinou, zahrání za bouli nebo do rákosí. Pokud padne strom, vše se ponechá přírodnímu režimu, samozřejmě tak, aby nevadilo hře. Chodí sem srnky, čapi, divoká prasata, žijí tady kachny, žáby, všichni se na hřišti potkáváme. Lidé, kteří se tu o areál starají, odvádí skvělou práci.

Jako golfista začátečník nemám golfová hřiště zatím moc prošlapaná, poznal jsem jich relativně málo. Ale nejvíce se mi líbí to hlubocké. Rád se sem vracím, výhledy z hřiště jsou nádherné. Z každé jamky vidíte na zámek, kostel. Leckterý hráč si řekne, jednoduché hřiště v rovině, ale ono je tady hodně zajímavých překážek. Rozhodně se při hře zapotíte. A i když se mi tolik líbilo v Holandsku na hřišti a třeba tam zase někdy vyjedu, myslím, že Hluboká zůstane pořád mou srdeční záležitostí.

Vy máte v golfu vlastně dva „handicapy“. Ten golfový, a váš osobní, fyzický. Ve vašem případě jde vlastně o maličkost, ale jak se

handicapovaní sportovci naučí hrát golf například z vozíku? Jde hlavně o to, vypomoci si nějakou „technickou vychytávkou“?

Technika v poslední době pomohla tam, kde byl opravdu nepřekonatelný problém. A obrovskou roli hraje i vůle. Obdivuji lidi, co v asociaci handicapovaných golfistů jsou, a co dokážou. Golf u nás skvěle hraje například čtrnáctiletý Filip Rataj, který od narození nemá předloktí. Hraje s protézou a hraje fantasticky. Říká se, že k odpálení míčku jedna ruka postačí.

Golf dneska technicky zvládnou i vozičkáři, Milan Turek jezdí často za trenérem na Hlubokou, Pavel Bambousek se po pádu z výšky a poranění míchy věnuje paragolfu a také se chystá na zimní paralympiádu v lyžování. Tito hráči potřebují ke hře tzv. paragolfer. Hráč se upevní do sedačky, která ho z vozičky zvedne do vertikální polohy na odehrání úderu. Handicapovaným hráčům se tak zpřístupní golfový svět. Tím je hráč postaven na úroveň ostatních, a golfista pak může odpalovat jednu ránu za druhou. A Milan Turek, i když vlastně hraje jen jednou rukou, protože druhou se přidržuje madla vozíku, dokáže odpalovat jako klasický golfista. Své míčky dokážou vozičkáři poslat až do dálky 180 metrů. Ti nejlepší se dokonce dokážou vyrovnat závodním hráčům.

Ta vůle a chuť dělat sport je obdivuhodná a atmosféra na turnajích skvělá.

Jedna z neuvěřitelných postav, kterou jsem potkal právě v poháru EDGA v Nizozemsku, je Manuel de los Santos. Skvěle odpaluje golfové míčky, přičemž stojí pouze na pravé noze. Vyrůstal s fantastickou koordinací rukou a očí jako baseballista, před tím, než jako mladý muž přišel o nohu při dopravní nehodě. Potom našel golf, nastavil si opravdu vysoký standard a je úžasný ho vidět při hře.

Uspěť v golfu může i slepý golfista se svým asistentem nebo například člověk s poruchou autistického spektra.

Na turnaji, ze kterého jsem přivezl pohár, bylo 56 golfistů s postižením, z České republiky celkem jedenáct.

Kdy jste se definitivně přidal k České golfové asociaci handicapovaných golfistů?

Občas jsem si pinknul na hřišti pár míčků, ale ten pravý zlom nastal předloni, kdy jsem dostal od přátel poukaz na golfovou akademii. Tu vedl právě Pavel. Zde se vám dostane důkladné školení, co s kterou holí zahrát, různé druhy ran, patování, jak se dostat z písku, jak hrát dlouhou nebo krátkou hru. Obdržíte certifikát a pak už je na vás, co dál. Když vás to zaujme, můžete pokračovat, trenér vám postupně přidává lekce. Pavel zřejmě u mne objevil trochu talentu, nebo vnímal, že mám chuť do hry. Navíc si všiml mého handicapu. Po úrazu před asi 20 lety mám nepohyblivé zápěstí. Pavel je šéftrenérem české reprezentace CZDGA, která to zajišťuje, a zeptal se, jestli bych nechtěl zkusit za ně hrát. Seznámil mě ještě se Zbyňkem Kotkem ze zdejšího klubu, který pro CZDGA hledá právě mladé hráče s handicapem. Jsou lidé, kteří by chtěli sportovat, nebo sportovali, a po úrazu či nemoci si hledají takový sport, kde by se uplatnili i se svým zdravotním problémem. Stal jsem se členem asociace a začali jsme sem tam trénovat a zkoušet. Nicméně zase přišel covid, omezení, a s větší intenzitou jsme se do toho pustili až letos na jaře. Trénuji kdykoli mám volný čas, jezdím na turnaje, které pořádá CZDGA a potkal jsem fantastické lidi, kteří se snaží plnit sny bývalým sportovcům nebo lidem s handicapem.

Česká asociace hendikepovaných golfistů (CZDGA) vznikla vlastně také díky hlubockému golfistovi?

Ano, je jedním z lidí, kteří pracují pro ostatní opravdu ze srdce. Míra Lidinský je prezidentem téhle organizace. Momentálně na něj všichni myslíme a přejeme mu pevné zdraví, protože

právě byl na operaci s páteří a všichni mu přejeme brzké uzdravení.

Historii CZDGA tvořil Miroslav Lidinský, zakladatel myšlenky golfu pro hendikepované. Byl zraněn v Afghánistánu, a když se ze svého úrazu dostal, zasloužil se o to, že golf bez bariér je v Česku na vzestupu. Mezinárodní mistrovství Česka se mohou uskutečnit jen díky všem, kteří podporují projekt Golf bez bariér. Je nutné ocenit skutečnost, že paragolf je jeden z mála sportů, který přímou konfrontací se zdravými soupeři umožňuje. Proto si paragolf získává čím dál větší popularitu mezi lidmi s trvalým zdravotním postižením.

CZDGA vytváří takové podmínky, aby golf mohli hrát lidé s rozmanitým postižením, a snaží se do projektu zapojit co nejvíce klubů. Postupně se snaží zapůjčovat či vybavovat kluby speciálními elektrickými vozíky s vertikalizačním systémem na odpalování míčků. Hráčům se zdravotními problémy asociace zabezpečuje celou výstroj a potřebný servis, zabezpečuje i další náklady, například některé poplatky na soutěžích.

Golf je zdravý sport, na čerstvém vzduchu, v krásném prostředí, které hladí duši. Ale přesto je dobré hrát správně, abyste si prospěl a neublížil.

To je pravda, proto já jsem vděčný, když radí zodpovědný trenér. Nechávám si poradit od trenéra, který jak handicapovaným, tak třeba starším hráčům, kteří s golfem začínají, vysvětlí jednak jejich maximální pohybové možnosti, třeba v rotaci páteře, rozsahu pohybů, aby si neublížili. Je dobré se poradit o svých omezeních, aby nenastaly komplikace z přetížení nebo chybného mechanismu pohybu.

Zvednout míček úderem hole ze země je záležitost, kterou se musíte naučit. Správný švih holí je závislý na postavení těla, rotaci zad. Je to o tom, aby člověk získal rutinu, protože každou změnou pohybu míček letí jinak a je dobré upevnit správné pohybové vzorce, aby to „lítalo“ správně. Další krok je používání správného typu hole pro správný úder.

Co se týče regenerace nebo fyzioterapie, to už je pak na každém jednotlivci, jak se o sebe individuálně postará.

Nejsme profesionálové, aby se o nás staral celý pečující tým, ale v rámci turnajů je vždycky možnost porady s trenéry a zkušenými hráči, což je prospěšné.

Pravda je, že komfort pro golfisty hlubocké hřiště nabízí velkorysou formou, správci každých rok vylepšují image hřiště. Nabídka turnajů je široká, lákavá a mnohdy i retro vtipná.

Letos všemu pomohlo počasí, nebylo ani moc sucho, ani přemokřeno. Díky tomu, že na

Podskalské louce býval v podloží rybník, je výhoda, že terén úplně nevysychá. Teď v období podzimu navíc krásné napohled...

Hráčská základna je široká, malí hráči z Junior Golfu to tady švihají od útlého dětství. Je to důležité, protože jejich ještě pružný pohybový aparát přijme ty správné golfové postoje daleko jednodušeji, než my, co už nám kosti trochu vržou, a máme osvojené různé zlovyky, které se nám pak nevyplatí v bolestech zad a podobně.

Navíc čas covidu golfovému sportu přál, možnost pohybu venku a přechodně jen ve dvojicích, přivedl na hřiště další zájemce...

Hluboká je ve výhodě i v tom, že pro své členy klub vyjednal blízka partnerská rakouská hřiště, což je příjemný benefit. A protože Hluboká je takové VIP místo, není nouze o návštěvníky se známou tváří, třeba Daniel a Mirjam Landovi. Naposled na turnaji byli Gábina Partyšová, Jakub Kohák. Bývají tady turnaje s účastí různých profesionálů, což je také inspirace.

Chcete se jako golfista posunout k profesionalitě anebo zůstat nadšeným amatérem? Jaké další sportovní cíle máte?

Jsem na začátku cesty, a toho, co mohu zlepšovat, je pořád dost. Nicméně rád bych v příštím roce v rámci EDGA turnajů dosáhl na hezká umístění, která zajistí body do světového žebříčku a můj posun v něm dopředu. V rámci golfu handicapovaných zůstat reprezentantem klubu. Asociace je dobrá v tom, že solidární dělení peněz z výher pomůže zase dalším ve skupině, nebo se podaří sponzorovat nějakého nováčka, nakoupit vozíky a podobně, což člověku přinese dobrý pocit.

Handicap mám 30, začínal jsem na 54. Bylo by příjemné se dostat na single handicap. Ale nechci hledět jen na dokonalý výsledek, chci, aby mě hra bavila, vždycky je to o dobrém pocitu na hřišti.

Tuším, že slušný golfista obvykle zahraje jamku na 2 až 3 údery. Každý by rád zažil hole-in-one, jamku zahrnou na jeden úder! To je takový finální cíl, takový golfový orgasmus, že? Už jste ho zažil?

Je to samozřejmě sen, velké přání golfového hráče. Ale musím říct, že jsem velmi krásné pocity u golfu zažil i bez téhle „dokonalé“ rány. Jste na golfu a při dobrém dosažení jamky prostě zažijete pocit, kdy si řeknete, ano, všechno moje golfové snažení mi za tuhle chvíli stálo...

Jsou dny, kdy se vám nedaří, trénink nebo turnaj se vám nepovede, ale přesto vás to příště zase vytáhne ráno z postele a „něco“ vás žene na hřiště znovu...

Máte tendenci svůj oblíbený koníček šířit dál a lákat a učit další adepty téhle hry?

Teorii zvládám, ale jinak raději přenechám učení na zkušených trenérech. V golfu je důležité, aby si člověk neosvojil zkreslené pohybové vzorce, neupevnil zlovyky, nehnul si zády, neublížil si. Je lepší vše probrat s někým, kdo vám bude ku prospěchu. S Pavlem Ambrožem se vždy po čase osamělého trénování sejdu, a chci, aby se na mně podíval, poradil, jestli jsem se posunul správným směrem a opravil moje chyby: správné držení hole, klidný plynulý švih, poloha nohou a kolen, záda ve správné pozici, náklon atd... Je opravdu rozdíl, co vidí trenér, a vy nevnímáte. Správné návyky se upevní, správná metodika švihů odpálí ránu vlastně za vás, a pak už jen slyšíte, jak míček cvakne a letí a s úžasem sledujete jeho dráhu.

Vybrat správnou hůl je důležité, vyšší tráva – jste líný hledat v bagu, ale ono to s nesprávnou hólí nevyjde... Proto je golf také sport o přemýšlení a správném rozhodnutí. Kterou hůl vyberete, kam se postavíte, jak se rozhodnete uhodit. Jestli ten míček při riziku utopíte ve vodě, nebo se rozhodnete hrát na jistotu. Takhle jsem se rozmýšlel v Holandsku. Když správně vyhodnotíte situaci, správně vyberete

hůl a rozmyslíte úder, pořád ještě můžete svou situaci zlepšit. To mě na tom taky moc baví.

Soutěžení je jedna věc, kontakt s přáteli ve flightu druhá, ale chodíte někdy na golf také sám?

Chodím rád. Po práci, třeba v podvečer, je to příjemný zážitek, málo lidí, člověk se zklidní... Na druhou stranu i sám se dokážu při hře vynervovat, aniž bych měl kolem sebe „soupeře“.

Když člověk opakovaně chodí ven na stejné místo, může pozorovat proměny přírody kolem sebe, stromy na jaře, v létě, na podzim, ptáky, kteří se houfují. Víím, že mnohá golfová hřiště jsou v tomhle úžasné.

Ale rozhodně bych vyzdvihl podzim na Hluboké, kdy padá listí ze stromů a míčky se hůř hledají, ale poezie podzimu a listnatých stromů je krásná. Schwarzenbergové to dobře vymysleli, zřejmě už v tu dobu tušili, že jednou bude na Podskalské louce golfové hřiště.

Říká se, že na golfu se uzavírají nejlepší obchody. A také dobře poznáte svého partnera ve hře po psychologické stránce. Jak se chová ve vypjatých situacích a jestli třeba nepodvádí v přiznání počtu ran ve snaze o vylepšení svého skóre.

Na Hluboké je úžasné propojení, může sem přijet táta na golf a zbytek rodiny si užije cokoli z té široké nabídky v okolí, zoo, dětský areál, loď... nebo zkusí poprvé golfovou hru. Stačí vám k tomu tričko s límečkem a zajít na veřejné hřiště.

Každé hřiště beru s pokorou. Je to můj problém, kam jsem zahrál... z průšvihů, třeba když se s míčkem zahrabete do písku, se musíte dostat sám. A pak ta radost, když se vyhrabete ven a u další jamky začínáte zase od začátku. Protože i když jednu jamku zkazíte a hrajete ji třeba na dvanáct úderů, tu další můžete odpálit na pár dokonalých ran.

Trenéři golfového klubu Hluboká s akcentem na handicapované sportovce:

Pavel Ambrož, člen PGA (Profesionální golfové asociace ČR), 2017 – vítěz Pohár mistrů klubů ČR (jamkovka), 2018 – 4. místo PGA Slovenia Champ. (Bled), 8 x Hole in One, 11 x mistr klubu GKHN, od 2019 hlavní trenér České reprezentace CZDGA, 2016 Trenér roku (časopis Golf Digest) rozhodčí III. třídy

Zbyněk Kotek, HCP 8,7, trenér III. třídy, Amatérský vicemistr jihočeského kraje 2009, Mistr klubu na jamky 2010, Mistr ČR v golfu hendikepovaných 2018, 2019, 2020, Specializace na hráče se zdravotním handicapem.

Vysvětlivky:

EDGA = European Disabled Golf Association (Evropská asociace hendikepovaných golfistů)

OKTOBER GOLF FEST

V sobotu 9. 10. 2021 se konal výjimečný golfový turnaj, který se nesl v duchu Bavorska a světového Oktoberfestu.

Turnaje se zúčastnilo kolem 100 hráčů a dovolujeme si konstatovat, že z turnaje se stala nová tradice a jedná se o nejúspěšnější turnaj sezóny 2021.

Hráče přivítaly hostesky v tematických kostýmech, krojích, a nabízely welcome drink v podobě slivovice. Každý dostal na zakousnutí tradiční preclík. Po snídani, ve které nechyběly bílé bavorské klobásky a játrový sýr, hráči již mohli ochutnávat různé druhy piv zdarma, které pro ně připravily české pivovary. Každý pivovar měl na terase vlastní výčep s odpovídající osobou, která načepovala pivo, tak jak se patří, a představila svůj pivovar. Jednalo se o pivovary: Budějovický Budvar, Pilsner Urquell, Samson, Hulvát, Beeránek a na Hluboké samozřejmě nesměl chybět Pivovar Hluboká.

Každý si připravil 2 – 3 piva na čepu.

Dalšími sponzory turnaje byly ACR Auto, které kromě cen vystavilo i své exkluzivní vozy BMW a Pivní lázně Ninkasi, které sídlí v Českých Budějovicích. Lázně dodaly krásné tři vouchery – Pobyť pro 2 osoby s pivní lázní, Pivní koupel pro 2 osoby, Hydromasážní vana pro 2 osoby. Golfový klub

Golfclub über den Dächern von Passau dodal 4x voucher na hru 18 jamek.

Golfový turnaj slavnostně zahájil ředitel resortu pan Antonín Loužek, který představil jednotlivé pivovary a nezapomněl ani na představení pravého Oktoberfestu v číslech. Zvonění bavorských zvonců odstartovalo turnaj v 10:30 hodin.

Během hry pro hráče bylo připraveno na jamce č. 1 a jamce č. 10 občerstvení v podobě grilovaného „bratwurts“ a sekané. Pivovary byly připraveny i na hřišti s výčepem piva zdarma. Konkrétně se jednalo o pivovary Samson, ten byl připraven i pro řidiče s Pitem, jihočeský Hulvát a nesměl chybět ani světoznámý Budějovický Budvar.

Na hřišti byly připraveny klasické vložené soutěže – Longest drive, Nearest to the pin, ale i speciální, jako soutěž v čepování piva u stánku Budvar, nejvíce vypitého piva u pivovaru Samson. Každý hráč obdržel při startu hrací kartu, kam sbírali razítka za každé ochutnané pivo, pokud ochutnali pivo od všech 6 pivovarů, losovalo se v tombole o hodnotnou cenu. U puttingu greenu byl umístěn Trouble shot v podobě hry na sud. Hráči se museli trefit na víko sudu.

Dohrávat začali docházet kolem 16. hodiny s dobrou náladou, ať již kvůli vyvedenému slunečnému počasí, dobrým výsledkům, tak i možná kvůli ochutnávce piv.

Čekala je večere v podobě rautu, který zahrnoval pomalu pečené vepřové koleno, bavorské knedlíky, dva druhy zelí, špekové knedlíky, grilované klobásky a i tradiční špecle se sýrovou omáčkou.

Slavnostního zahájení výsledků se ujal opět pan ředitel resortu za doprovodu mediální podpory Gabriely Partyšové a Jakuba Koháka, který nezkaží žádnou legraci.

Absolutním vítězem se stal Josef Šanda po součtu brutto a netto bodů (78 b.)

Chtěli bychom poděkovat všem hráčům, v kostýmech i bez, za skvělou a veselou atmosféru a hlavně všem partnerům turnaje za dodání krásných a hodnotných cen, které ani hráči nemohli unést. I za skvělou organizaci a logistiku

GOLF & FOOD ASIE

V neděli 10. 10. 2021 se konal další turnaj se série Golf & Food, tentokrát v duchu Asie.

O hodnotné ceny se postaral sponzor turnaje Asiafood.cz. Výherci turnaje byli: první Michal PROKEŠ, Daniel SCHEICHL, Mathias EDELMANN.

Po vyhlášení výsledků naše golfová restaurace La Cantina del Golf připravila pro hráče tematické asijské menu:

Tatami z lososa se salsou z chilli a sojovou omáčkou, Curry polévku s dýní, kuřecím masem a kokosovým mlékem, Hovězí satay s arašídovou omáčkou a ve woku restovanou zeleninou a kokosové palačinky s karamelovou omáčkou.

Všem děkujeme za účast a přátelskou atmosféru! A další lákavou nabídkou a ochutnávkou bylo koncem října Řecko!

JUNIOR GOLF CUP – FINÁLOVÝ TURNAJ

V neděli 10. 10. se, jak jinak než na našem veřejném hřišti, uskutečnil již finálový turnaj našeho Junior Golf Cupu. Stejně jako během celé sezóny i na závěrečný turnaj se děti dostavily v hojném počtu a opět si užily krásné nedělní dopoledne ve znamení typického babího léta. Všechny děti předvedly opravdu krásné vyrovnané výkony a u všech je vidět, že na sobě během celé sezóny pilně pracovaly a zaznamenaly výrazné zlepšení ve svých dovednostech. Následné vyhlášení probíhalo na terase naší klubovny. Mezi dívkami zvítězila Beáta Smržová a z chlapců byl nejlepší Mathias Edelmann, který se stal, již potřetí, i Místrem Junior Golf Cupu 2021. Všem vítězům gratulujeme. Domů si za své skvělé výkony odnesli krásné ceny v podobě voucherů od našich sponzorů Hopsárium a Jump Aréna.

Děkujeme za hojnou účast v průběhu celé sezóny a těšíme se příští rok na turnajích našeho Junior Golf Cupu na viděnou!

NAŠE ZLATÁ KÁJA...

Karolína Dvořáková, čili „naše Kája“, oslavila na začátku října osmnáctiny! Jeden z největších talentů hlubockého softballu třetím rokem hostuje v SK Joudrs Praha. Hraje zde Extraligu juniorek a také od loňského roku nastupuje v Extralize žen. A co je důležitější: Znamenitě se jí vyvedl reprezentační start na Mistrovství Evropy osmnáctiletých. Naše U18 na něm v Praze v červenci vybojovaly titul mistryň starého kontinentu, když ve finále porazily Itálii 6:3. Na pohled křehká hlubocká softballistka je mistryň Evropy a s Joudrs Praha i mistryň ČR 2020 mezi juniorkami a ženami. Tady je její vizitka...

Kájo, se softballem jsi začínala na Hluboké oficiálně někdy ve dvanácti a hned jsi vynikala. Hostovala jsi v Ledenicích, ve Spartaku Trhové Sviny. Můžeš porovnat, co ti angažmá v jednotlivých týmech přineslo? Co ses ve špičkových klubech naučila? Vždyť Žraloci Ledenice jsou v českém softballovém světě pojmem a Joudrs jsou aktuálními mistry ČR v Extralize žen?

Já vlastně začínala v šesti letech s baseballlem a skončila jsem v patnácti. Baseball mi přinesl velké zkušenosti, které jsem mohla přenést i do softballu. Když mi bylo dvanáct, tak se naskytla příležitost zahrát si za Hlubokou i softball. První můj softballový start byl se Žraloky v Ostravě. Blížil se však konec sezony a na jaře bylo vše jinak. Hluboká se spojila s Trhovými Svinými a s těmi úzce spolupracujeme dodnes. V roce 2018 jsem hostovala jednu sezonu v SaBaT Praha, kde jsem si poprvé vyzkoušela extraligu juniorek. K Joudrs jsem se dostala vlastně náhodou: Chyběly jim hráčky na turnaj do Itálie, tak jsem jela s nimi. Nakonec mě děvčata oslovila, zda za ně nechci hrát, a já souhlasila.

Nejvíce zkušeností jsem proto logicky získala v Joudrs, protože jsme pravidelně hrály Extraligu. Je to opravdu skvělý klub s vynikajícími trenéry a zázemím a jsem ráda, že se tu mohu učit a sbírat cenné zkušenosti.

Tvůj bratr Matěj je na první metě oporou baseballového Sokola Hluboká, který letos po návratu do Extraligy vybojoval senzační čtvrté

místo. Jako student VŠTE hraje univerzitní hokejovou ligu za Black Dogs Budweis. Vaše maminka na Hluboké zase nevynechá jediné domácí utkání, je bývalou hráčkou a současnou trenérkou hlubockých juniorek. Tady asi není těžká odpověď na obligátní otázku, kdo tě k pákařským sportům vlastně přivedl. Softbal ale zrovna nebývá první volbou pro malé holčičky, jaký sport si zvolit. Proč vyhrál zrovna softball? A jaký je podle tebe optimální věk, kdy by děti měly začít získávat softballové návyky?

U nás doma hraje sport opravdu obrovskou roli. Maminka vystudovala tělocvik a od třinácti let hraje volejbal. Tatka hrával basketbal a nyní je z něj vášnivý cyklista. Naši rodiče nás vedli ke sportu od malička, ale baseball byl pro ně vlastně velká neznámá. Vždy preferovali více kolektivní sporty. A já bych na tomto místě chtěla poděkovat Kačce a Milanovi Maříkovým, kteří přišli před dvanácti lety dělat nábor k nám do školky. Mně se to moc líbilo a tak vlastně vše začalo už ve školce. A celá naše rodina si tento sport zamilovala. A ptáš se, kdy optimálně začít? Nevím, kde je přesně ta hranice, ale pokud přijde malý hráč nebo hráčka do týmu, který už hraje zápasy, má před sebou hodně individuální práce. Takže s návyky by se mělo začít co nejdříve.

V čem ti tenhle sport nejvíc imponuje? Proč ho máš ráda?

Pro spoustu lidí může být baseball a softball nudná hra se složitými pravidly. Ale jakmile se vám dostanou pod kůži, okamžitě si je zamilujete. Mám ráda kolektivní sporty a tady jde především o týmovou hru.

A co na něm máš vyloženě nerada?

Nemám ráda zimní přípravu. Užívám si tréninky venku.

Jaký to byl pocit, když proti Italkám míček letěl a letěl a holky z reprezentace tě pak mohly umačkat... Stojí ta dřina právě za takového chvílky?

Po homerunu touží každý hráč. Nejen, že to byl skvělý pocit, dát homerun zrovna proti Italkám, ale mít na sobě národní dres bylo snad pro mě ještě cennější. Ta dřina za to opravdu stojí.

Jak vypadá tvoje sportovní příprava? Co všechno musíš trénovat a natrénovat, abys byla Zlatá...? Jak vlastně vypadá tvůj běžný pracovní den?

Již čtyři roky hraji Extraligu juniorek a dva roky Extraligu žen. Je to naše nejvyšší soutěž a zde už nestačí trénink dvakrát týdně. Trénuji hlavně doma na Hluboké a někdy dojíždím i v týdnu vlakem na týmový trénink do Prahy. Musím říci, že je to nejen časově náročné. K tomu reprezentační soustředění a výjezdy do zahraničí. Běžný individuální trénink je pak zaměřen na práci na pálce, práci v poli a posilovnu. Přes zimu jsme měli také kondičního

trenéra. A samozřejmě nechybí ani taktická příprava, protože bez té se to neobejde.

Přes všechny úspěchy jsi stále na začátku své sportovní kariéry. Jak vysoko máš položený svůj sportovní cíl? Jaký máš softballový sen? Lákaloby tě třeba zahraniční angažmá?

Hrála jsem již v reprezentaci baseballu U12, v softballu U16 a U18. Ještě bych se ráda probojovala do reprezentace žen a alespoň jednu sezonu si zahrála v zahraničí.

A ten životní? Kde bys chtěla být, kde se vidíš lidsky, sportovně i profesně, až budeš slavit třeba třicátku? Momentálně jsi ve třetím ročníku střední zdravotnické školy. Uvažuješ o vysoké škole? Nebo přemýšlíš o sportovním stipendiu v USA, kde už několik našich juniorek takto získává zkušenosti, které jsou k nezaplacení?

Studuji obor Masér sportovní a rekondiční. Je to tedy obor, který se sportem hodně souvisí. Pokud bych se rozhodla zůstat doma, chtěla bych vystudovat fyzioterapii. O studiu v USA již delší dobu uvažuji a snažím se získávat informace od mé spoluhráčky, která letos do USA odcestovala hrát a studovat. Také bych ráda své zkušenosti poté předávala jako trenérka. A nedovedu si představit, že bych jednou ke sportu nevedla své děti.

Co bys doporučila dětem, které se rozhodnou hrát na Hluboké softball nebo baseball? Co je ve sportu podle tebe nejdůležitější? Lákal by tě i jiný sport než softball? Kdybys nebyla mistryň Evropy v softballu, jaký sport bys ráda zkusila?

U baseballu i softballu je výhoda v tom, že jej může hrát vlastně každý. Tady nemusíte být nutně zrovna atletický typ nebo gymnasta. I méně obratní a rychlí hráči mohou být třeba výbornými pákaři. V každém sportu platí, že chceš-li být dobrý, musíš pravidelně trénovat a stále se chtít zlepšovat. V kolektivním sportu je také základem týmovost a rozhodně se v juniorském věku neobejdete bez podpory rodičů. A kdybys si měla zvolit jiný sport, tak by to byl jednoznačně zase sport kolektivní. Líbí se mi volejbal, hokej nebo basketbal, takže sporty, které se hrály nebo hrají u nás doma.

A my Káje ze srdce přejeme vše nejlepší k osmnáctinám a aby jí skromnost a forma vydržely! Právě se objevila v širší nominaci na podzimní akce české softballové reprezentace U18...!

František Kotrba

Kája Dvořáková – vizitka: Oblíbené místo: Okolí zámku Hluboká nad Vltavou, Nejraději jím: Jídlo od mamky, Ráda poslouchám: Cokoliv Oblíbená knížka: Nemám, Oblíbený herec, film: Adam Sandler, Zrození šampióna, Co ráda dělám, když zrovna nic nedělám: Mám ráda kavárny a výlety do přírody

ŠKOLNÍ ZÁJEZD DO POLSKA, ANEB KDYŽ SE UČÍ ZÁŽITKEM...

Po dlouhých měsících na distanční výuce se hluboká základní škola rozhodla připravit pro děti výlet za hranice (nejen) všedních dní.

V září se žáci devátých a osmých ročníků zúčastnili exkurze do Polska, při níž navštívili koncentrační tábory Osvětim a Březinku a města Krakov a Vratislav. Cílem výletu bylo především přiblížit dětem dění kolem druhé světové války a holokaustu. Pro mnoho mladých lidí jsou to dnes jen pojmy z učebnice dějepisu, proto jsme chtěli, aby si část historie prožili na vlastní kůži a získali alespoň přibližnou představu o tom, co se v koncentračních táborech dělo.

Součástí výletu byla také prohlídka historického centra Krakova a návštěva nádherné Vratislavi včetně její vyhlášené zoo.

Abyste si udělali lepší představu o tom, jak takový dvoudenní výlet s autobusem plným pubertáků vypadá, necháme Vás nahlédnout do jejich postřehů z cesty. Texty žáků jsme nijak neupravovali, prosíme tedy o trochu shovívavosti k drobným stylistickým nedostatkům. Odměnou vám bude, že můžete exkurzi „prožít“ jejich očima.

Pokud si chcete udělat rychlý závěr, stačí vám asi první tři krátké příspěvky, vřele ale doporučujeme vydržet až do konce.

Emílie Kestlerová, 9. B:

Výlet do Polska byl hlavně hodně o emocích. Hned první den tam byl smutek a strach z toho, co se stalo v koncentračním táboře Osvětim, myslím, že to byl pro všechny dost silný zážitek. Ale druhý den to zas bylo úplně naopak, byla tam radost a úžas z zoo nad exotickými zvířaty a poté nad krásným městem. A určitě bych se na všechna místa, co jsme prošli, chtěla podívat ještě jednou.

Anita Korbářová, 9. B:

Oba dva tábory, jak v Osvětimi, tak v Březince, mě rozhodily a málem jsem se rozbrečela, ale jsem ráda, že jsem tam byla a viděla jsem to. Krakov přes den je moc hezký, ale když se setmí, tak je nádherný. Celý zájezd do Polska se mi líbil a dobře jsem se bavila.

Lucie Soukupová, 9. B:

Odvezla jsem si spousty zážitků. Měli bychom jezdit na delší výlety častěji.

ALE VEZMĚME TO PĚKNĚ OD ZAČÁTKU...

Petr Vachel, 9. A:

V pondělí ráno jsme se ve 4:45 sešli na parkovišti u Penny.

Čekali jsme na autobus, který pak přijel, dali jsme si kufry do zavazadlového prostoru. Ukázali jsme pasy, vydezinfikovali ruce a už jsme seděli. Paní učitelka nás spočítala, byli jsme všichni a vyrazili jsme na cestu. Polovina autobusu usnula, někteří ale byli ještě vzhůru a dělali tam bordel, a tak samozřejmě vzbudili ostatní. Když byli všichni vzhůru, tak jsme si zpívali, pouštěli písničky a bylo to super.

První zastávka byla v Praze na benzínce, všichni si šli koupit kafe

a vyčůrat. Měli jsme na to 20 minut. Tak jsme si pak zase šli sednout a jeli jsme dál, mezitím všichni vypili to káfičko, tak se pak zase každému chtělo čůrat, tak chodili na záchod v autobuse, bylo nás hodně, tak jsme zastavili na benzínce, všichni šli čůrat, byli jsme vyčůraní, a mohli jsme jet, zpívali jsme si a poslouchali písničky. Po cestě jsme nabrali pana průvodce, ten nám tam povídal o městě a historii.

Kamil Švehla, 9. B:

Vystoupili jsme na parkovišti před táborem a byli připraveni na prohlídku. Jakmile jsme přišli před bránu s nápisem Arbeit macht frei (práce osvobozuje) a paní průvodkyně nám pověděla nějaké základní informace, všem se nám zatajil dech. Bylo ponuré počasí, což přidávalo na atmosféře, a začala prohlídka prvního tábora.

Postupně jsme vstupovali do domů, ve kterých žilo a umíralo spousta Židů a lidí jiné rasy nebo náboženství. Na zdech byly fotky se smutnými a vyhladovělými lidmi a obrovské vitríny s vlasy, botami a kufry. Všichni jenom stáli a poslouchali paní průvodkyni.

Oliver Koval, 9. A:

Byly tam i místnosti v těchto budovách, určené na dochované věci, které byly přesně rozříděné, protože Němci chtěli mít ve všem pořádek. Byla tam místnost s dvěma tunami vlasů. Tyto vlasy tam byly, protože Němci holili každého vězně. Dále tam byla místnost s dětskými botami, berlemi a protézy, nebo s hřebeny. Podívali jsme se i do plynové komory, která byla převážně zrekonstruovaná. Jedna z mála věcí, která byla zachovaná, byly vozíky, na kterých se vozila mrtvá těla do pecí. Na výrobu plynu se používaly granule, které se při nějaké dané teplotě rozpustily do plynu.

Michaela Dvořáková, 9. A:

Po několikahodinové prohlídce jsme vyrazili do nádherného města Krakov. Tam jsme dostali rozchod a většina z nás vyrazila na dobré jídlo.

Petr Vachel, 9. A:

... a pání řidiči nás odvezli do hotelu. V hotelu jsme se ubytovali, všichni jsme se vykoupli, šli dělat menší blbosti. Byli jsme na jednom pokoji a potom nám došlo, že už má být večerka, ale my jsme šli za naší HODNOU paní učitelkou, tam nám řekla, že večerka nejdele ve 22:45. V daný čas jsme šli všichni na pokoje a připravili se ke spánku. Paní učitelky a pan učitel obcházel pokoje, vše bylo v pořádku. Tak a šli jsme spát.

Děkujeme řidičům, že to s námi vydrželi, to samé i našim učitelům a panu průvodci.

Michaela Dvořáková, 9. A:

Pak jsme se jen seskupili a vyrazili do zoologické zahrady ve Vratislavi. Zoologická zahrada byla obrovská, ale bohužel nám nevyšlo počasí, takže jsme ji nestihli projít celou. Nejdelší dobu jsme strávili v Afrikáriu. Viděli jsme tam různé druhy ryb, kapustňáky, krokodýly a spoustu dalších živočichů. Po tří a půl hodinovém rozchodu v zoologické zahradě jsme

jeli na prohlídku do historického centra města. Při prohlídce centra jsme hledali místní trpaslíčky krasnoludky.

Vašek Doležal, 9. A:

Cesta byla super, hudba hrála, stejně jako každou cestu, takže cesta byla naprosto v pohodě. Po pár hodinách jsme se vrátili zpátky domů, kde jsem se krásně vyspal, i když jsem ráno musel na testy.

Výlet se mi opravdu líbil a doufám, že na nějaký ještě vyrazíme.

Oliver Koval, 9. A:

Ještě bych chtěl nakonec poděkovat všem, co tam byli, stejně tak učitelkám, paní Jiškové a paní Rausové a panu učiteli Starcovi. Dále chci pochválit řidiče, protože jsem necítil ani jedno prudké zabrzdění.

Díky, Oliver

BAREVNÝ PODZIM VE ŠKOLCE

Milí čtenáři,

touto cestou bychom chtěli ještě jednou poděkovat panu Davidovi Štastnému za krásný sponzorský dar – hračky pro naše nejmenší. „Děkujeme!“

Školní rok jsme zahájili, jako každoročně, přivítáním nových dětiček. Měsíc září tedy probíhal v duchu adaptačním, kdy se děti seznamovaly především s novým prostředím, novými kamarády a učily se pravidla třídy. Nejtěžší pro ně asi bylo odloučení od rodičů, ale i to nakonec zvládly. Se staršími dětmi jsme pravidla třídy pouze zopakovali, společně jsme přivítali nováčky, kteří přistoupili z menších tříd, vyprávěli si zážitky z prázdnin a stmelovali kolektiv.

Letos nám přálo i podzimní počasí, hodně času jsme s dětmi tedy trávili venku. Sbíraly se přírodniny, pozorovala se měnící se příroda a zvířátka. Na všech školkách proběhlo podzimní tvoření s rodiči a dětmi. Společně vytvořili např. kukuřicové panenky, ježečky, dýňové panáčky a mnoho dalšího.

MŠ Masarykova 56

Co nejvíce času jsme trávili venku, kde máme k dispozici nové školní hřiště, které vybízí k mnoha aktivitám. Děti si stavěly domečky z přírodnin, hrady z písku, jezdily na koloběžkách a zdolávaly prolézačky. Podzim nám pro práci s dětmi nabízí širokou nabídku zajímavých aktivit, kterou jsme denně využili k učení nových říkanek, písniček, k vyrábění, k malování... Pro zpestření pobytu dětí ve školce jsme rodičům nabídli i kroužky – angličtina pro nejmenší, šikovné ručičky, Tvořílek a také sportovní kroužek.

MŠ Masarykova 62

Letošní rok jsme zahájili v novém kabátu, nové paní učitelky, nové prostory. Navštívilo nás divadlo „Z Bedny“ s pohádkou „Princezna na hrášku“, zazpívali jsme si s hudebním programem „Bambini“.

A jak to probíhá u našich předškoláků? V rámci vzdělávacího programu upřednostňujeme přirozený pohyb venku a využíváme vše, co nám nabízí příroda. Ať už k pohybu, vyrábění nebo k samotné přípravě do školy. Učíme se počítat, přesně se vyjadřovat a velkou novinkou jsou i hrátky s angličtinou.

MŠ U Parku

Do naší nové školky U Parku nastoupily v září opravdu ty nejmenší děti. Je to pro ně velký životní krok. Ocítají se v novém prostředí, vstupují do velkého kolektivu, kde jsou obklopeny dětmi a dospělými, které vůbec

neznají. Pro mnohé z nich je to úplně první taková zkušenost, kterou musí zvládnout bez maminky a tatínka.

A jak to naše Myšky zvládly? „Musíme říct, že na jedničku“. Ve školce se jim líbí, našly si nové kamarády a s radostí se zapojují do všech aktivit.

Naše malé děti musíme moc pochválit a těšíme se na další společně strávené chvíle.

MŠ Ruská

V naší školce si každý den užíváme s dětmi jinak. Měli jsme třeba „oranžový den“ – každý si oblékl něco oranžového, vyřezávali jsme dýně a společně si užívali přicházejícího halloweenu. Jedno celé dopoledne strávily starší děti v městské knihovně a ti mladší se s vervou zapojili do výroby nového školkového sluníčka.

Ve školce se mimo jiné rozběhly i zájmové kroužky – kroužek angličtiny a sportovní kroužek.

Na všech pracovištích, ve všech třídách se zkušení pedagogové snaží dětem vytvořit příjemné a podnětné prostředí. Zároveň jsou vděční a děkují rodičům za pomoc a podporu na začátku nového školního roku. Bez jejich spolupráce by nemohl kladný rozvoj dětí po všech stránkách ani fungovat.

V tuto chvíli je to za naše MŠ vše a těšíme se na další vydání Hlubockého zpravodaje!

kolektiv MŠ Hluboká nad Vltavou

O SLEPICI MATYLDĚ

Ve třídě Motýlků v MŠ Hluboká, v Záměstí měli vzácnou návštěvu – slepici Matyldu!

Děti se dozvěděly o slepičím životě, jak se líhnou kuřata i jak se obecně k domácím zvířatům chovat. Matylda tu dokonce snesla vajíčko! A příště se vydá na návštěvu zas do jiné školkové třídy...

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA NA HLUBOKÉ

Karel Petrálch

(Vzpomínka na Karla Petrálcha a Jana a Václava Přibilovi)

Věřím na náhody, někdo tomu říká osud. V červnu loňského roku jsem pozvala celou svou rodinu na Hlubokou. Chtěla jsem dětem a vnučatům připomenout místa, kde se před 100 lety narodil jejich děda, hlubocký rodák, Václav Eremiáš, a také se sejít po letech s mou kamarádkou Jarkou Zvánovcovou. A zavzpomínat na společně strávené prázdniny u mé babičky a v domečku Jarčina dědy Petrálcha v Záměstí, Třeboňské ulici 224 přímo naproti již neexistujícímu domu mé babičky (v dobách našeho mládí Malinovského 218). Zasly jsme také k Závišovi a pokračovaly kolem řeky pod babiččinou bývalou zahradou, kolem Dostálů, přes most a pak přímo do svahu na zámek. Tudy, kudy jsme spolu chodívaly tenkrát, když jsme byly malé holky. Povídal jsem jedna přes druhou, jak to „nevypovídáné“ ženské dělají, zjistily jsme, že vlastně toho moc o našich rodičích a prarodičích nevíme, že se často jen domníváme a shodly jsme se na tom, že obě pozdě bycha honíme a dohledáváme složité historii našich rodin. Jarka si nechala udělat rodinný strom, mně ho udělala teta, archivářka z Třeboně. Já měla to štěstí, že jsem přiměla svou dnes už devadesátiletou tetu MUDr. Annu Janouškovou před pár lety utřídit vzpomínky na babičku a dědu a napsat je a teta je dokonce doplnila i mnoha pro mne neznámými fotkami. Jarka zas našla deník svého dědy Karla Petrálcha z I. světové války i s fotkami, dědovým maturitním vysvědčením a dalšími rodinnými

papíry. U kávy v jejím novém bytě mi deník s nábožnou úctou ukázala. To byla naprostá bomba! Můj nakladatelský mozek ihned přemýšlel, co s tím. Pochopitelně mi ho domů nepůjčila, ale slíbila mi poslat skeny. Díky za nové technologie! Rozloučily jsme se se slibem, že se brzy uvidíme a něco s deníkem společně spácháme. Já s rodinou strávila báječný, i když pršavý hlubocký víkend. Když jsem se vrátila domů do Prahy, v návalu práce jsem na deník pozapomněla. Jarka ale byla vždycky na rozdíl ode mne pořádná a systematická, takže se odkaz na skeny za pár dní objevil v mém e-mailu. Od té chvíle se mi usadil někde v hlavě „neklideček“, jak říká klasik: „Kam s ním?“

A teď zpět na začátek k těm náhodám, osudu, nebo-li „věci se dějí tak, jak mají“. Během léta jsme v mém nakladatelství finišovali knihu Václava Vlka st. Život boj a smrt – Češi a Slováci pod sedmi vlajkami 1918–1920. Dělali jsme poslední korektury, když pan autor musel náhle nastoupit na těžkou operaci do nemocnice. Pak dostal covid, pak ho museli reoperovat a vypadalo to s ním bledě, a to už byl listopad a bylo jasné, že kniha, plánovaná na Vánoce, se nestihne. Začala jsem propadat skepsi, že snad knihu nedoděláme a naše práce přijde nazmar. Václav sice přežil, ale byl stále slabý, k počítači sednout nemohl. Pravidelně jsem ho navštěvovala a povzbuzovala. Před Vánoci se konečně mohl na chvíli posadit k počítači. Začali jsme konečně plánovat, kdy se už konečně pustíme do konečného odsouhlasení knihy a pošleme ji do tisku. Mezi řečí jsem zmínila Jarčin resp. Petrálchův deník. Jen jsem to vypustila z úst, bylo mi jasné, že přece ten deník musí být součástí připravované knihy, že je nakonec dobře, že se vydání zadrhlo, že to tak mělo být. Václav byl napřed trochu skeptický, po chvíli přesvědčování souhlasil a já mu hned večer poslala skeny deníku. Letmo je prohlédl a nadšeně souhlasil. Jen utrousil: „Milostivá, to si dáme ještě do těla.“

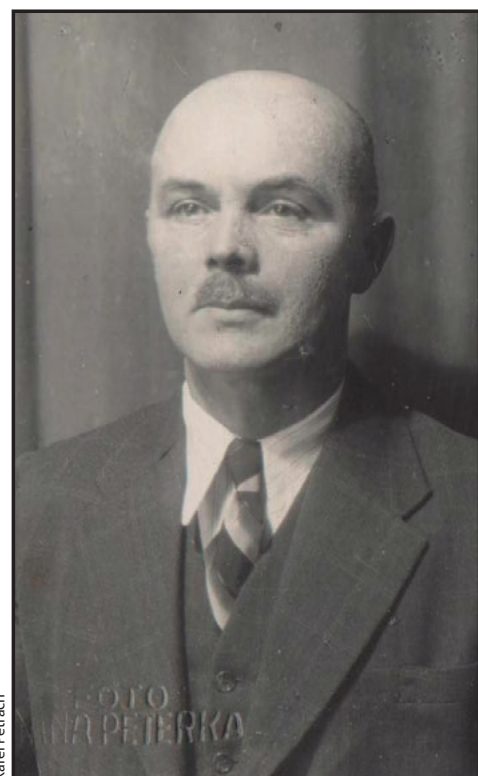
A tak místo imprimatur jsme se pustili do další práce. Jarčin synovec Láďa Brožka se svou ženou se snažili texty rozluštit a přepsat do wordu. Byly psané tužkou. Místy nečitelné. Udělali kus práce. Karel Petrálch psal a žil před více než sto lety. Bylo nutné některé věci doplnit překladem či vysvětlivkou, ověřovala jsem názvy míst, kde pobýval, prošel totiž takřka celou frontou od Haliče, přes Slovinsko, odskočil si do Rakouska, bojoval v severní Itálii a konec války jej zastihl ve Francii. Některé vesnice zmizely z mapy, mnohé byly přejmenovány, z Haliče se stalo částečně Polsko, částečně Ukrajina apod.

Teprve při čtení deníku jsem si uvědomila, co ti muži ve válce prožívali. Jak skutečně vypadá válka.

Václav Vlk píše: „Abyste pochopili po více než sto letech kde, jak a proč bojovali v letech 1914–1920 naši lidé ve Velké válce a co prožili čeští a moravští vojáci, kteří v té válce padli a jejichž památníky dodnes stojí v šesti stech městech a vesnicích tehdejší země Koruny české, zařadili jsme do knihy deník českého c. a k. vojáka Karla Petrálcha, kanonýra, jenž rukoval do Brixenu, známého mimo jiné jako místo vyhnanství

Karla Havlíčka Borovského. Deník rakouského c. k. vojína Karla Petracha, občanským povoláním tesaře, začíná 10. srpna 1914. Deník je nejen dokumentem vypovídajícím o osudech vojáků bojujících na rakouské straně, ale také svérázným dokumentem tehdejší běžné češtiny prošpikované počestnou němčinou. Národy mívají krátkou paměť a často se stává, že pokud se reálná vzpomínka moc nehodí do současné reality, tak je „vytěsněna“. V 19. a na začátku 20. století byla němčina u nás i národovci považována za „die zweite Muttersprache“. Tedy za druhou rodnou řeč. Ze škol a literatury nám zůstalo v hlavě, jak se v 19. století čeští obrozenečtí jazykozpytci pokoušeli vytvářet nová česká slova, např. místo kapesník (něm. Taschentuch) navrhovali „ryze českou“ čístonosoplenou. Pochopitelně se takové nápady neujaly. Na našem území žili německy i česky mluvící, pro mnohé výrazy neexistoval český ekvivalent, odborné názvosloví bylo v němčině, němčina byla studijní jazyk, proto není divu, že běžně používaný jazyk byl plný germanismů. Ještě po druhé světové válce, kdy část Němců dobrovolně odešla a větší část byla odsunuta (z původních 2,5 milionu jich tady cca 250 000 až 350 000 zůstalo) vypadala běžná lidová čeština tak, že „kapesník“ byl „šnuptychl“, „prostěradlo“ bylo „lajntuch“, záclonky byly „firhaňky“. V ložnici stál „kosten“ či „šrank“, závory byly „šraňky“, tužka „blajštift“, atd. Ve škole pak učitelky češtiny dávaly záludnou otázku: „Řekni, Pepičku, správně česky: Po Vltavě plavala flaška a v ní byl špunt.“ Kdo neodpověděl, že správně česky je: „Po Vltavě plavala láhev a v ní byla zátka,“ měl za pět a vyslechl si vlasteneckou přednášku o germanismech v češtině.

Karel Petrach

UPOMÍNKA NA ITÁLI VE 4. ROCE VÁLKY
FACAGNA U UDINE, 8.5.1918
JAN (VLEVO) A VÁCLAV PŘIBÍLOVI

Dědeček Václav Eremiáš

Požádala jsem také o krátkou vzpomínku Jarku Zvánovcovou.

„Můj děda Karel Petrach (otec mé matky Marie Brožkové roz. Petrachové) se narodil 30. 10. 1891 na Hluboké nad Vltavou a tam i zemřel 14. 7. 1970. Vyučil se tesařem, absolvoval dvojtřídní průmyslovou školu pokračovací v Hluboké nad Vltavou, za prací putoval jako mistr tesařský do Lince, Vídně a nakonec se usadil v rodné Hluboké. Jako většina jeho vrstevníků prošel hrůzami 1. světové války. První žena mu zemřela, když mu bylo 47 let. Zůstal sám s malou desetiletou holčičkou, mou maminkou. Oženil se podruhé a už žádné další děti neměl. Děda byl statný, energický člověk, velmi šikovný tesař, prý v hospodě s kamarády veselý člověk. Já ho doma znala jako uzavřeného přísného dědu morouse. Ale není divu – prošel válkou, údajně v prvním manželství mu zemřely dvě děti, ovdověl, zažil 2. světovou válku a pak 50. léta. Žil v malém baráčku, kde byly dva pokoje a kuchyň, a když se máma provdala, i s jejím manželem a dvěma

děťmi. Žili jsme klidně, ale asi žádné soukromí – s babičkou žili v jedné místnosti a naše rodina v druhé, kuchyň byla společná. Dnes si to asi nikdo nedokáže představit. Jeho život byl prostě jeden životní román.“

Deník Karla Petracha byl impulsem k dalšímu zpestření či doplnění celé knihy. Jak jsem již zmínila, má tetička MUDr. Anna Janoušková mi sepsala historii rodiny a také přidala nějaké fotografie a hlavně asi stovku „feldpostek“, které posílal můj prastrýc, hlubocký rodák Jan Přibíl z I. světové války. Jeník (jak jsme mu říkali) byl talentovaný muzikant a karikaturista a ty feldpostky jsou jednoduše okouzlující! Tak jsme se dohodli s panem autorem, že chmurný text celé knihy osvěžíme právě těmito veselými polními listky.

Tím se kniha stala tak trochu hlubockou. A já zjistila znovu, že mé kořeny jsou pevně vrostlé na Hluboké, že Hlubokou pro svůj život potřebuji, že se tam neustále vracím a že jsem šťastná, že se to tak podařilo.

A ještě dvě věci jsem v rámci luštění deníku zjistila. Ta první je, že jsme s Jarkou málem byly příbuzné! Její děda se totiž učil tesařem u mého praděda Václava Eremiáše. Byl velký kamarád s mým dědou Václavem a miloval podle všeho jeho sestru. Pokud totiž v deníku zmiňuje, že někomu napsal, tak V. E., tedy mému dědovi nebo M. E., a to byla sestra mého dědy Marie (později provdaná Vlášková).

Můj děda podle jedné fotky byl asi v Srbsku. Bohužel víc nevím. Prastrýc Jeník (Jan Přibíl), ten, který posílal „feldpostky“ své sestře Anně a rodičům z fronty. Pocházel z Hluboké nad Vltavou, narodil se v roce 1894 v Zahradní ulici (ta už dnes také neexistuje). Byl vyučený zedník.

Odmala miloval hudbu, teprve vojna mu dala možnost rozvíjet hudební talent, byl ve vojenské kapele. V roce 1914 narukoval k infanterii (pěchotě) Nr. 63. Z postek i dochovaných fotografií je vidět, že hudbu ani během války nezanedbával a s trubkou prošel Halič, Srbsko i Jižní Tyroly. Z války si odnesl trvalé následky. Těsně vedle něj vybuchl granát a on částečně ohluchl, nicméně se muzikou živil dál, hrál v cirkusovém orchestru, jezdil po světě a teprve po padesátce se usadil na rodné Hluboké. Zemřel v roce 1980 tragickou náhodou. Jel na kole, neslyšel houkající automobil a ten ho srazil. Do války s ním šel i jeho mladší bratr Václav Přibíl (narukoval před válkou jako čtrnáctiletý), později četník na různých místech Čech, nakonec se vrátil také na Hlubokou a postavil domek v Zámostí v Nádražní ulici, v něm i dožil (ten tam stojí dodnes a bydlí v něm jeho pravnuke Honza Kuběna). Oba strýčky jsem měla nesmírně ráda, byli to veselí chlapíci. Zvláště světák Jeník mne jako dítě nesmírně bavil.

Příprava celé knihy byla náročná a mnohdy badatelská práce. Bavilo mne to. Mnoho jsem se dověděla, i pochopila o historii Velké války, legií a díky deníku i o běžných lidech, běžném životě vojáků. Ale nebyl to jen zeměpis a dějepis a trénink němčiny. Ale také jsem se naučila péct „reidling“! Ptáte se, co ve válečném deníku dělá pečení? Zaujala mne věta: „...ráno kafe a reidling...“ Pan autor se domníval, že je tím myšlen

nástup, že dostali jen kafe a vyrazili na lačno! Já se s tím nesmířila, přišlo mi to divné, pochodovali pak nějakých 20 km. Tak jsem hledala a našla! Tradiční korutanská velikonoční buchta – jednoduše rendlík! Peče se v různých variantách a je to dobrota! I když vojáci ji asi tak dobrou, jako ji dělám já, neměli. Tedy si dovolím se rozloučit receptem.

Eva Kaiserová

Reidling

Potřebujete bábovkovou formu. Já ji mám na bábovku z 300 g mouky. Reidling se asi jmenuje podle toho, že v dobách dřívějších asi neměli bábovkové formy a buchtu pekli v rendlíku...

Těsto

300 g hladké mouky
30 g droždí
120 g másla
150 ml mléka nebo smetany
80 g moučkového cukru
2 žloutky

špetka soli

1 lžička cukru krupice na kvásek
vanilka
citronová kůra
1 lžice rumu
Náplň
100 g mletých ořechů
2 bílky
skořice
3 lžice medu

hrst rozinek namočených přes noc v rumu
Z trochy vlažného mléka, cukru krupice

a droždí uděláte kvásek. Do mísy nasypete mouku, v mléce rozpustíte máslo (nesmí být horké, jen vlažné), přidáte žloutky, sůl. Jakmile vyběhne kvásek, vlijete ho do mísy a zpracujete tužší kynuté těsto, nechte odpočívat – kynout cca 1 hodinu. Vyvalíte jako na závin, posypete ořechy a rozinkami, zavinete. Závin pak postupně dáváte (točíte) do vymazané a vysypané bábovkové formy. Nechte ještě chvíli odpočinout a pak pečete v mírné troubě cca 45 minut. Chvilí nechte zchladnout a pak vyklopte.

Anotace knihy

ŽIVOT, BOJ A SMRT POD SEDMI VLAJKAMI: ČEŠI A SLOVÁCI 1914-1920

Václav Vlk st.

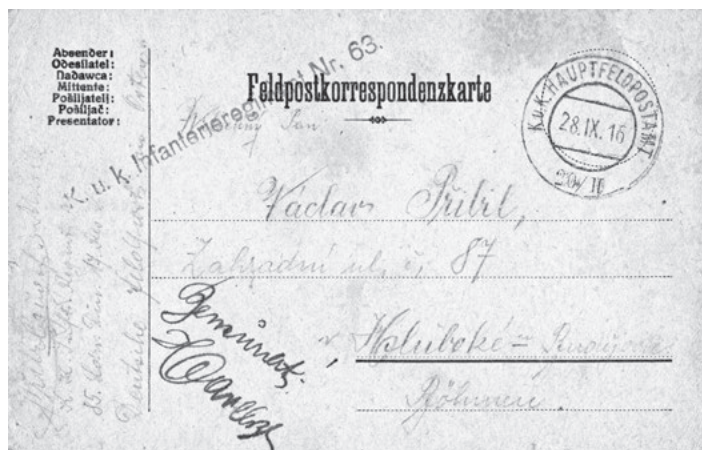
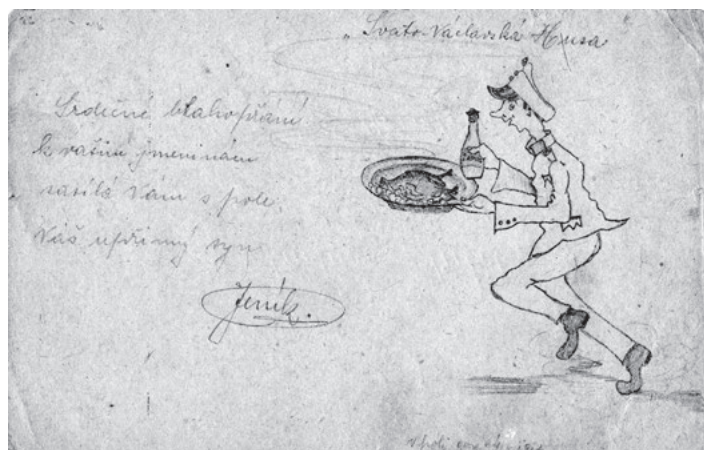
Nakladatel: Jonathan Livingston 2021

Bojovali za vlast...

Snad každá rodina na území České a Slovenské republiky má pradědečka či prastrýce, jenž se zúčastnil I. světové války, ať už na straně Rakousko-Uherska nebo jako československý legionář. Dlouho však byl pohled na válečné úsilí našich vojáků zaměřen pouze na ty, kteří bojovali v legiích za samostatné Československo, a značná část hrdinských činů českých a slovenských vojáků v uniformách rakousko-uherské armády zůstala v pozadí. Čeští a slovenští vojáci válčili jako pěšáci, dělostřelci, horští myslivci i námořníci. Díky svým schopnostem a odbornosti i jako důstojníci rakousko-uherské, srbské a ruské armády a v legiích. Nesmíme také zapomínat, že po rozpadu Rakousko-Uherska a vzniku samostatného Československa své síly spojili do Československé armády a ruku v ruce zlikvidovali snahu o vznik Rakouského Německa, zabránili obsazení Těšínska Poláky a osvobodili Slovensko. Tato kniha je připomínkou jejich hrdinského boje.

Součástí knihy je autentický přepis deníku c. a k. vojáka Karla Petracha, který narukoval v červenci 1914 do Brixenu, takřka prošel všemi frontami, jeho strastiplné válečné putování skončilo v roce 1918 ve Francii. Odtud se vrátil v listopadu 1918 domů, do jižních Čech. V knize jsou také otištěny unikátní „feldpostky“, které posílal strýc nakladatelky z fronty sestře a rodičům.

Feldpostky, korespondenční listky či dopisnice z fronty byly posílány prostřednictvím polní pošty (Feldpost). Byla to nejtypičtější zásilka, říkalo se jí také růžový lístek, protože většina byla v růžové barvě. Vojáci je dostávali zdarma. Mohli je posílat nevyplaceně, pokud je podali u příslušné vojenské nebo polní pošty, a listky byly opatřeny otisky hned několika různých razítek: polní pošty (obvykle černé kulaté s číslem), vojenského útvaru (obvykle modré nebo červené řádkové, ale někdy i jiného tvaru) a konečně i cenzury (někdy razítko, jindy rukopisná poznámka, často i bez ní). Tyto předtištěné karty v několika jazycích rakousko-uherského soustátí byly hojně užívány také díky tomu, že usnadňovaly cenzorům jejich práci. V devíti jazycích zde byl často předtištěn nápis: „Jsem zdrav a daří se mi dobře.“ A nechybělo ani upozornění: „Na tomto lístku nesmí se nic jiného sdělit.“ A ani když na některých feldpostkách text nebyl předtištěn, museli vojáci psát jen neutrální zprávy, případně mohli mít nějaké rodinné „šifrování“. Nesměli rozhodně informovat například o tom, kde zrovna jsou.

11 LISTOPAD 2021

PANORAMA KULTURNÍ CENTRUM

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

5.11. DUNA

pátek

Kultovní sci-fi dílo vypráví o mocenských bojích uvnitř galaktického Impéria, v nichž jde o ovládnutí planety Arrakis: zdroje vzácného koření - melanže, jež poskytuje zvláštní psychické schopnosti, které umožňují cestování vesmírem.

akční, sci-fi (USA), 155 minut **D** 12+

6.11. KAREL

sobota

Ojedinělý pohled do soukromí a do duše Karla Gotta, kdy díky upřímné otevřenosti můžete vidět jedinečný filmový portrét.

dokument/životopisný (ČR), 133 minut **D**

12.11. PŘÁNÍ JEŽÍŠKOVÍ

pátek

Obyčejné lidské příběhy o tom, co nás trápí, co hledáme a nenalzáme jsou vyprávěny s nadhledem a okořeněné trefnou situační komikou. Samozřejmě nechybí i dávka nefalšované romantiky a sentimentu.

komedie (ČR), 109 minut **D**

13.11. MATKY

sobota

Čtyři nejlepší kamarádky jsou sebevědomé, chytré, užívají si, probírají spolu chlapy, vztahy a sex. K tomu se ale taky starají o děti, nebo je právě porodily, případně jsou těhotné. Ale hlavně mají jedna druhou...

komedie (ČR), 95 minut **D**

19.11. ZTRACENÍ V RÁJI

pátek

Evžen se sice narodil a vyrostl ve Švýcarsku, ale protože byl vždy tak trochu bohem, rozhodl se opustit tamější buržoazní svět, kam příliš nezapadal. Po třicetce se přestěhoval do Prahy, kde provozuje vysněný hudební klub, zažívá tu osudovou lásku, ale i osudové neštěstí, a nakonec to vypadá, že se bude muset do Švýcarska přece jen na chvíli vrátit...

komedie (ČR / Švýcarsko), 75 minut **D**

20.11. ZÁTOPEK

sobota

Film vypráví o nezlomné síle vůle, která dodnes inspirovat tisíce sportovců po celém světě a také jedinečný vztah manželů Zátopkových.

drama (ČR), 131 minut **D**

26.11. VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

pátek

Komedie odehrávající se během Štědrého dne, v níž několik hrdinů prožije opravdu nevšední a nezapomenutelné Vánoce. Snímek plný nečekaných situací a emocí, dojemných chvil a zábavy, s jedinečným obsazením hvězd, poprvé společně v jednom filmu. Hrají: Karel Roden, Jiřina Bohdalová, Oldřich Kaiser, Jiří Lábus a další.

komedie (ČR), 105 minut **D**

27.11. PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL

sobota

Čtyři kamarádi ve středním věku si přiznají, že nežijí tak, jak si představovali. A rozhodnou se řešit svou krizi provokativní hrou s téměř nespílitelnými úkoly. Jak čtyřicátník zjistí, jestli je opravdový chlap?

komedie (ČR), 118 minut **D**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

7.11. ADAMSOVA RODINA 2

neděle

Vyrazte na letní dovolenou s Addamsovou rodinou, kteří svým nevšedním a podivným chováním terorizují nové kraje.

animovaný/rodinný (USA), 93 minut **D**

28.11. ENCANTO

neděle

Myška Šupito a její kamarádi musí na cestě nebem zdolat různé nástrahy. Díky tomu vznikne mezi nimi podivuhodné přátelství a na konci cesty je čeká velké překvapení.

animovaný/rodinný (USA), 95 minut **D**

CESTOPIS

17.11. BALI - MYSTICKÝ OSTROV

středa

začátek v 17.00 hodin

Vydejte se s námi po prastarém ostrově vulkanického původu.

Vážení přátelé,
dovolujeme si vás pozvat
na tradiční předvánoční událost

Adventní trhy

21.11.2021

10.00–16.00 h

Nádvoří Knížecího Dvora
v Hluboké nad Vltavou

I letos se můžete těšit na lidová řemesla, občerstvení,
kulturní program, živé kapry, ohnivý koš
a přátelskou atmosféru.

Sinfonie
agentura

www.sinfonie.cz

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

LÉČIVÁ MÍSTA NA HLUBOKÉ

Tajemná místa české krajiny – rozhovor s využitím webových stránek Ing. Pavla Kozáka /www.archet.org/

Listopadový rozhovor nad dotiskem knihy Posvátná místa šumavských plání možná přísluší právě k podzimní melancholické náladě. V běžném životě běhu všichni většinou chvátáme z práce do práce a domů věnovat se rodině. Na zamyšlení, jestli je vůbec kolem nás nebo v nás něco hlubšího, co přesahuje náš život, většinou nemáme prostor. Jsou ale lidé, kteří si udělají čas k tomu, aby se zamýšleli hlouběji nad bytím na naší planetě, Vesmírem a otázkami, které nás obklopují. Nacházejí odpovědi v odkazech z dob minulých, od našich předků, možná nejen od pozemšťanů. Určitě se vám některá z knih Pavla Kozáka o tajemných místech české krajiny někdy dostala do rukou. Pokud ne, delší, už skoro zimní večery, nám možná poskytnou chvíli se do některé začíst. Objevíte další rozměr živého světa kolem nás. Protože nejen lidi a zvířata, ale i stromy a kameny, i planeta Země žije a rozmlouvá s námi.

Povídali jsme si o tajemnu, které je možná našim očím skryté, ale svou duší ho můžeme vnímat.

Psychotronik, spisovatel a fotograf Ing. Pavel Kozák se zajímá o tajemná místa. Zabývá se zkoumáním působení nevysvětlitelných jevů. Původem stavební inženýr se zaměřením na vodohospodářský obor se věnuje práci v esoterní a duchovní oblasti. Je autorem řady knih na tato témata. Pavla Kozáka zajímají i údajné bytosti, které nelze běžně vidět a také ty, které podle něj přicházejí z vesmíru. Zaměřuje se na obrazce v obilí, energii krajiny, megalitické stavby a psychotroniku. Pokud s ním mluvíte, bez výhrady uvěříte v jistotu, že astrální bytosti existují, že krajina má určitou energii a že laskavé lidské bytosti směřují do správné budoucnosti.

Máte za sebou už pěknou řádku knih, čtenáři velmi oblíbených. Píšete další knihu?

Mám plány na další knihu, ale už tři roky nejsem schopen ji dopsat. Mám málo času a klidu na práci. Jaké má téma? Smysl a význam megalitických staveb.

Ta místa, o kterých chcete psát, ještě musíte objet a fotografovat?

Ne, ne, na vlastní oči už jsem to vše viděl, dokumentoval, fotografoval, vnímal, jak působí, a vše, co jsem potřeboval vědět, mám ve svých poznámkách. V posledních 15 – 20 letech jsem cestoval a objel všechno, co jsem vidět na vlastní oči chtěl a potřeboval.

Vaše první témata začínala vámi objevenými tajemnými či léčivými místy v Čechách a vzbudila ve čtenářích zájem o fenomén krajiny, o kterém se do té doby veřejně moc nemluvalo...

Pokud jde úplně o začátek mého zájmu o tyto záležitosti, začínalo to v potřebě najít informace o smyslu světa, na čem to tady všechno vlastně stojí. V období těsně po sametové revoluci, kdy se lidé už svobodněji mohli dozvídat o výkladech a filosofích jiných směrů, se otevřel i větší přístup k různým informacím. Celá staletí k lidem mluvilo hlavně náboženství, ale náboženství vždy přizpůsobovalo informace o světě svým zájmům.

Vede to k tomu, že se lidi zajímají o věci, které nejsou vysvětleny. Ještě v dobách socialismu to bylo tak, že jsme si doma četli knihy, které se k nám dostaly, Ludvíka Součka, Ericha von Dänikena... víc jsme nemohli. Ale potom už bylo možné nějakým způsobem dát se dohromady, chodit na přednášky, poslouchat a hledat různé prameny. Takže v Budějovicích vznikl UFO klub. Tam už tehdy byli lidé, kteří se věnovali psychotronice, a já se – neříkám že „učil“ – ono se to naučit nedá. Buď se člověk s nějakými schopnostmi narodí a začne je vnímat a používat, prostě buď je má, nebo nemá. Ale tahle setkání mě přivedla k mému zájmu, to ano.

Kruhy v obilí na různých místech světa, zvláštní kamenné stavby našich předků, záhady, o kterých se vědci nechtějí dohadovat... Začal vzrůstat zájem o energetická místa, jak se tomu říká. A jedním z těch typů jsou megality, které mě zajímají.

Měl jste v rodině předka, po kom jste zdědil psychotronické, léčitelské zájmy? Vždyť máte takové civilní technické vzdělání, inženýr...

Ne, nikoho takového jsem v rodině neměl. Když si ale vzpomínám, tak už v dětství jsem četl daleko obtížněji

pochopitelné knihy, než ostatní spolužáci. Pokud bylo tehdy někde něco podobného, třeba sci-fi, tak jsem to určitě přečetl.

Jak se pozná v nějakém stromu, že je léčivý, že je v něm duše, že překlenuje časy s nějakou moudrostí a energií v sobě, kterou může předávat dál?

Duši má každý strom, tak jako ji má každý člověk. Otázka je, jestli ten strom má v sobě něco, co člověku může nějak pomoci. Většinou to mají staré, velké listnaté stromy. Čím starší strom, tím zkušenější. Když je lípa stará 700 let, a ještě ke všemu dutá, má vykotlaný kmen a dá se do ní vstoupit, má té energie v sobě velké množství. Dub zrovna tak. Když člověk vejde do starého dubu, dostane se mu po duchovní stránce daru, jehož velikost by ani neočekával.

Jak je na tom s dobrými energetickými místy Hluboká...?

Kdysi jsem se zabýval blízkým okolím zámku a města.

Ve městě bych dal přednost synagoze před kostelem. U zámku se určitě najde pár míst nahore před zámkem na návrší u vodojemu, a také v zámecké zahradě. U Munického rybníka, za židovským hřbitovem je malý poloostrov, který vybíhá do vody 3 – 4 metry, tam je velmi dobré energetické místo.

Silné místo je také v prostoru, kde přišel o život Závíš z Falkenštejna. Tyhle události na určitých místech zanechají svoji energii, která může přetrvat věky. I když poprava je nepěkná věc, může budít i kladné emoce, duchovní prozření. Samozřejmě se to týká takových fenoménů jako astrálního těla zemřelých lidí, která zůstávají poblíž místa pohnutých událostí.

Reagují stromy, krajina, na aktuální stav lidstva? Nepláčou staré stromy na Hluboké, což bylo město patřící šlechtě, která krajině kolem vtiskla určitý dejme tomu i duchovní ráz, zatímco teď nejen Hluboká, ale celá Evropa propadá komerčnímu pojetí světa?

Ne, to je v pořádku, s tím se stromy vyrovnávají. Hluboká má příklon ke hmotě, protože se tam zvyšuje počet obyvatel, a to obyvatel zámožných, což nebývá všude obvyklé. I ten zámek, který se nám architektonicky líbí, není tím, co nám předá něco, co potřebujeme k povznesení ducha. To musíme hledat kolem něj.

Jsou české kraje odlišné množstvím těchto duchovních míst? Jsme na tom my Jihočeši líp?

Jsou místa, kde nenajdete nic. Jsou zajímavé oblasti, které nesouhlasí s aktuálními hranicemi krajů, protože dřív to tady bylo rozděleno jinak – podle skutečného osídlení. Spíš jde o to, jaká krajina to je, jestli rovinatá, nebo víc do kopců. Některé oblasti jsou na tom skutečně špatně, dobrých energetických míst mají málo.

Čím je to dáno?

Je to dáno jednak geologickým podložím, protože tato místa vznikají na základě určitých geologických podmínek. Energie planety Země může spontánně vystoupit na povrch, což ale nelze všude. Je to v místech, kde jsou různé tektonické zlomy, prameny vod... a pokud se tak stane, tedy že zemská energie vystoupí na povrch, stáhne k sobě i energii vesmírnou, a vznikají energetická místa.

A za druhé je to dáno tím, že v krajinách, která tato místa mají, kdysi dávno žili lidé, kteří dobrá energetická místa uměli vytvářet.

Významné body v krajině nenajdeme všude, není to hustá síť bodů, jsou vzácné.

Když se vrátíme k menhirům, to jsou stavby

a uskupení kamenů, které stavěli lidé. Některé velmi staré, jiné novodobější.

U Holašovic je novodobá stavba, kterou jsem měl to štěstí vytvářet já. Dělal jsem i velký kruh u sv. Kateřiny u Počátek. Kamenný kruh je novodobou replikou megalitické stavby. Stavěl se v roce 2014 jako největší kromlech v České republice. Jeho účelem je pomoci lidem v jejich duchovním vývoji a zlepšení zdraví.

Pravidelný kruh je postaven z 33 menhirů a jeho celkový obvod činí 108 metrů. Výjimečný je i tím, že jeho plochou prochází rozvodí Černého a Středozemního moře. Uprostřed kruhu najdete plochý kámen na třech menších podstavcích, v minulosti využívaný některými severskými kulturami.

Působení kamenů na jejich okolí a člověka vychází ze schopností krystalů daných jejich shluky a usměrněním. Ty pak umějí zpracovat zemskou a kosmickou energii.

Stejně tak jsem dělal menší kamenné stavby lidem v jejich zahradách.

To jsou novodobé věci, ale máme i nálezy starých staveb, které působí na lidské zdraví a energii. Někdy jsou menší, dnes už schované v lesích, a mnoho jich určitě zůstává neobjevených. Nejznámější objevený je například Kamenný muž u Klobuk. Mnoho kamenů je na Šumavě, ve středních Čechách.

Když se ptáme na to, jak krajinu vnímat tímto duchovním způsobem, hledat v ní inspiraci, snažit se s ní více propojit a promlouvat „společnou řečí“, máte pocit, že se to zlepšuje? Že je víc lidí, kteří se o tenhle přístup pokoušejí?

Mám pocit, že ano, zájem se zvedá, poznávám to i na svých kurzech, protože lidé se hlásí a chtějí se poučit. Nejen na přednáškách, ale i přímo na výletech například do krajiny Šumavy, Novohradských hor.

Jak by měl obyčejný člověk začít? Vezme si nějakou vaši knížku k ruce, vyhledá a najde si silné místo v přírodě a čeká, co se stane, co to s ním udělá?

Je to různé. Některý čtenář přijde ke mně na kurz a říká: Já už tu vaši knížku čtu 15 let a teď jsem se rozhodl, že půjdu k vám... A já se z legrace optám: A kde jste byl těch celých 15 let?

Někomu se v knize líbí jenom fotografie a je rád, když tam najde strom, který zná z místa svého bydliště, o kterém si potvrdí pocit, že ten strom je výjimečný... Další si řekne, to jsou zvláštní místa, tam se půjdu podívat.

A pak si někdo řekne, to je zajímavé... nemělo by se s tím něco dělat? A přijde ke mně na kurz a začne se učit.

To, co se učíme, uměli už naši předkové. A když chceme, umíme to také. Chodíme a meditujeme u kamenů. Víme, jak působí, víme, jak s nimi zacházet a víme, jak je použít ve prospěch zdraví, prospěchu lidí, nebo celé české země. A stejně

tak to umí jiní lidé v jiných částech světa. Tak jako ti, kterým se říká druidové, to kdysi konali ve prospěch lidí i planety.

Jak dlouho trvá, než člověk uvěří, že má nějakou schopnost? Takové to přesvědčení, vy to umíte, jste můj učitel, ale sobě ještě nevěřím?

Ono to není o víře. To je jako když se vás někdo zeptá: Věříte v Boha? A někdo řekne ne, nevěřím a někdo řekne ano, věřím. Ale já říkám nevěřím, protože mně by nestačilo věřit, já to musím vědět. Víra nepomůže, ten člověk musí mít určitou zkušenost s tím fenoménem – že ho to uzdravuje, že mu to pomohlo, že to vnímá, že mu to otevřelo nějaké důležité věci. A když to ví, je to dobré, poznal, oč jde. Ale bez osobní zkušenosti to nefunguje.

Chce se podobné zkušenosti přiblížit více žen, nebo mužů?

U mě, co se týče mých kurzů, je to tak půl na půl. Jakmile se to konání dostane do polohy jakoby „práce pro svět“, pro dobro lidské společnosti, pro předávání něčeho pozitivního, tak je k dispozici vždycky více žen. Žena je nositelkou života, ale také charakteru lidské bytosti a její mentální a tělesné funkce. Žena to má v sobě. V dávných dobách, době Sumerů, ve starém Egyptě, to ženy měly v sobě. Dneska je třeba, aby se to zase víc obnovovalo, rozvíjelo, podporovalo, protože ne všechny ženy to v sobě mají, jak to má být.

Má to souvislost s tím, že žena rodí děti?

Hlavně to má tu souvislost, že se v ní dítě „utvoří“ a ona ho zrodí. A dítě dostane tu materii: Budeš vypadat takhle, budeš mít hlavu, kostičky, klouby, tady žaludek, srdce. Dobře, to, co v sobě žena má, předává tomu plodu, genetické vlastnosti... Ale předává mu také energii, aby se dostalo skrze ženu z toho nehmotného světa na svět pozemský, hmotný. Takže i to, co zatím není vědecky definovatelné, dostává dítě od matky. A děti, které se rodí dnes, jsou už zase „o kousek dál“, než když jsme se rodili my.

Je asi divné člověka přirovnávat ke zvířeti, ale i v chovu koní a jiných zvířat se říká, že matka je nejdůležitější, byť dobrý otec je samozřejmě potřeba.

Je to přirozené. Mládě od první chvíle a v té první fázi života je závislé na matce. Když se podíváte na pastvinu, vidíte, že hříbě běhá za mámou, ne za hřebcem. Tak jako u většiny mláďat.

Místo toho, abychom si tohle pěstovali, zabýváme se stejnopohlavním manželstvím. Z toho je smutno.

Ono se to moc nezdůrazňuje, ale tak to vždy bylo. Když vznikl svět, při všech důležitých začátcích, u hlavní mužské postavy vždycky byl protějšek, ženský prvek. Ženský a mužský

princip. Vždy, když něco vzniká, děje se tak ve spojení ženské a mužské energie.

I co se týká vzniku světa, vždy byly v gnózi – nejstarší duchovní nauce – uváděny dvě bytosti. Adam a Eva už byli lidé, ale u zrodu světa byly bytosti před nimi.

Když se ohlédnete za řádkou vašich napsaných knih, máte pocit, že jste se v jejich obsahu dotkl všeho, čeho jste chtěl?

Ano, ale možná je toho trochu víc psáno mezi řádky. Kdybych to napsal tak, jak bych chtěl já, možná by si je mnoho lidí vůbec nekoupilo a nečetlo. Člověk jako já chce vědět, kde to vlastně jsme a proč. Jsme na Zemi, ve sluneční soustavě, ve Vesmíru. Dobře. A co dál? A pak už to není jednoduché vysvětlení.

Asi nejde tak podstatné informace jen popsat v knize, předat bez osobního kontaktu a vysvětlení.

Je to těžší, ale možná by to i šlo, jen je to pro většinu lidí těžko uvěřitelná záležitost. Co je nad Vesmírem? Jestli to někdo řídí. A byl tam vždycky? A tyhle otázky se obvykle nepokládají a někdo si je nepoloží nikdy...

Mám pocit, že po sametové revoluci se ke hledání jiných filosofí, náhledům na svět, naukám, například k józe, přiklonilo hodně lidí. V té době přestalo být prikazováno pouze materialistické vidění světa a hodně z nás dohánělo deficit a hledalo nové směry. Odrazilo se to v literatuře, filmu, ale i zájmech, kterým se věnujeme.

Odpovědi by byly, ale lidé mnohdy hledají něco jiného a nevyhovují jim všechny odpovědi. A jdou a hledají své odpovědi zase jinde. Ti, které tato učení přitahují, kteří se věnují učení z východu, józe a podobně, jsou k těmto aktivitám spíše přiváděni svou karmou. Jejich duše zasahují do tamních míst, což není zase zajímavé pro ty, kdo mají karmu převážně západní.

Otázka karmy je pro většinu lidí celkem nezajímavá věc, většinou jen ti, kdo bojují v životě s většími nesnázemi a neštěstími si jdou hledat i další možnosti, jak objevit příčinu svých opakujících se problémů.

Kde jsme žili, zda vůbec jsme žili v nějakých minulých životech, a jací jsme byli, to z rodokmenu své rodiny nezjistíme...

To jsou záležitosti reinkarnací, kde a do koho se duše převtělovala. Pokud duše byla inkarnována v Japonsku, nebo mezi Seveřany, přináší své poznatky novému zrození do podvědomí. A to pak může vysvětlovat, že nás přitahují třeba jiné země, jiné zvyky, že „poznáváme“ města, kde jsme v tomto životě nikdy nebyli...

V tomhle bodě mě napadá jedna proklamace: Kdo věří na nespravedlnost, nepochopil

karmu. Otázce zákonitostí hlubokého podvědomí se věnovala ve své praxi, svých knihách a přednáškách Marta Foučková. Poznala, že naše dnešní psychické útrapy, deprese přicházejí i z příčin minulých životů.

Martu jsem znal a osobně jsme se potkávali a stejně jako ona nakonec říkám, že není nutno, aby se o vysvětlení svých minulých životů člověk příliš staral. Co se má dozvědět, se dozví. To, co k člověku nepříjde samo, nemá člověk hledat za každou cenu.

Odpovědi na své otázky, duchovní růst a myšlení, nalézáme mnohem rychleji právě na energetických místech v krajině, než když meditujeme doma na gauči. Když půjdete duchovní cestou vnější, jak já říkám, tou venkovní, propojením se stromy, kameny, planetou, je to mnohem rychlejší.

Místa původních civilizací, která obýdli Keltové, u nás v jižních Čechách třeba Třisov, jsou to místa, kde zůstává jakási energie, ze které je možné ještě čerpat?

Třisov sám tak starý není, jsou to „jen“ tisíce let a Keltové pak odtud sami odešli před germánskými kmeny.

V české kotlině rozhodně stojí za pozornost naše hora Klet, hora Říp a Blaník...

MÍSTA V KRAJINĚ

Krajina působí svými vlivy na člověka, který se v ní nachází a pohybuje. Pokud není citlivý člověk vázán na určitou cestu nebo směr, volí je intuitivně. Je přitom ovlivněn místy, jež jsou v jeho dosahu či dokonce v dohledu. Jejich pozitivní nebo naopak negativní energie jej vábí, respektive odpuzuje. Oči pak již jen hledají optimální směr. Jsou krajiny prosté záporných míst a jsou také takové, před kterými se rozmyslíme, zda by nebylo lépe se vrátit domů. V pohádkách jsou charakterizovány rozcestími s nápisem: „Půjdeš-li vlevo, nevrátíš se, půjdeš-li vpravo, zahyneš.“

Na místech s dobrou energií rádi postojíme či posedíme. Záleží na původu primární síly a její kvantitě, případně dynamice. Můžeme zde posílit své vlastní tělo, nebo je léčit, je-li to třeba. Mnohdy obdržíme i informaci nebo radu, jež nám pomůže v životních záležitostech. Lidem hledajícím duchovní cestu se může dostat i mystického zážitku a osvětlení.

Místa špatná nás odpuzují prostřednictvím nepříjemných tělesných pocitů, které mohou vést až ke zhoršení zdraví, zeslábnutí či psychické depresi.

Chování bodů v krajině je určováno jejich vlastnostmi, které mohou být založeny na:

- energii místa a silách, které ji aktuálně tvoří,
- historické či aktuální přítomnosti duchovních bytostí nebo jiných astrálů,
- minulých událostech, které jsou v místě otištěny,
- energií stromu,
- energií kamene či jeho tvaru,
- historické činnosti člověka, mimo jiné i duchovní.

Místa v krajině v sobě uchovávají všechny významné jevy, ke kterým v nich nebo v jejich blízkosti došlo. Ovlivňují jimi nejen bezprostředně člověka, ale i zvířata a rostliny ve svém dosahu. Děje se to v rovině mimosmyslového vnímání, kterým ovšem člověk disponuje méně, než stromy a živočichové.

Celkový obraz krajiny se tak stává mozaikou běžně vnímatelných

Máme výhodu, že jsme v centru Evropy? Je naše českomoravská zem „energetičtější“ než jiné země?

Z tohoto pohledu požehnaná byla kdysi Atlantida, která už neexistuje. Mohlo to být Irsko, silný je ostrov Gran Canaria... Tibet patrně svou energii ztrácí a je pravděpodobné, že energetický vzestup zaznamená střední Evropa, a naše česká kotlina...

Máme výhodu, ale nesouvisí to s tím centrem. To se prostě přihodilo jakoby shodou okolností. Geologové nemohou popřít, že tady kdysi byl velký kruhový kráter po pádu velkého meteoritu a že tedy Čechy jsou pozůstatkem toho kruhového kráteru. A on se časem změnil dalšími vlivy ve tvar kosočtverce. Ta teorie je podpořena i nálezy minerálů, velice se v tom vyznamenal a zasloužil geolog jihočeského muzea Petr Rajlich, popularizátor vědy. Napsal o tom knížku. Ostatní geologové s ním třeba nesouhlasí, ale ono to tak je. Psychotronicky to je jasné. Psychotronika je totiž nástroj, který se nedá ničím nahradit. Takže nepotřebujeme nějaké měřicí přístroje, ale vždycky se s 80% jistotou dozvíme, jak to je.

Takže tenhle pán po svými nálezy minerálů podložil jako jasnou teorii. Protože kruhový kráter je nejideálnější tvar také z duchovního hlediska. V takovém tvaru se dá uspořádat

mnoho. Je tam střed, je tam obvod. A protože my považujeme Zemi za živou bytost, bereme jako pravdu, že ona si řekla: tady v tom místě jednou bude možné duchovní povznesení. Jestli se něco stane, tak se to stane nejdříve v Čechách.

Kde najdete jistotu, že na těch místech, u stromů, kamenů, na našich horách jsou opravdu pozitivní energie, a že opravdu lidem prospějí?

Můžeme to ověřit pomocí pomůcek jako je siderické kyvadlo, nebo virgule. Psychotronici samozřejmě nemají nikdy 100% jistotu, to je třeba říct, je třeba ponechat si nějaká procenta na indispozici a podobně. A nemohou ani přesvědčit vědecký svět, protože ty energie nejsou zatím měřitelné tak, aby to uznal. Ale vědci se v minulosti bránili mnoha poznatkům, které se později prokázaly.

Takže věrme tomu, co vnímáme jako pravdu. Co by si dnešní člověk měl uvědomit, pokud má naši živou planetu rád?

Dnešní člověk by si měl říct: Co vlastně chci? Co musím mít, co doopravdy potřebuju? Co mohu oželeť? Co všechno chci? Když chci moc, třeba nebudu mít nic.

Ale to jsme se dostali od energetických míst do jiných sfér...

a skrytých vjemů, které určují náš vztah k lokalitám a územím, ohraničených horizonty.

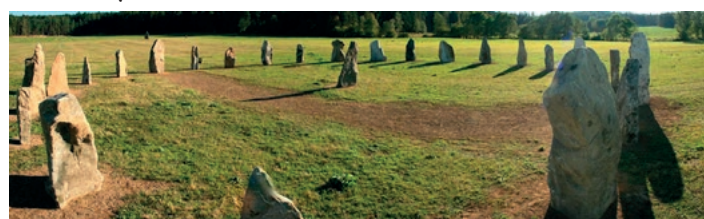
www.archet.org

Megalithy

Návštěvou megalitů myslí lidé většinou cestu do Bretaně nebo Anglie. Jsou však i jiné výrazné lokality v Evropě, mezi nimi švédské kameny. Odlišují se výrazně od dánských, jakoby mořský průliv byl i hranicí mezi starými kulturami. K poznání specifiky oněch švédských megalitů postačuje cestovat po východním pobřeží a nevynechat ostrov Öland.

První významnou kamennou stavbou je Ales Stenar. Je největší a nejznámější z takzvaných kamenných lodí. Stojí blízko moře nad útesem a skutečně je s ním spojena svým účelem. Jestliže někteří badatelé zde vidí útvar zvaný Vesica Pisces, který pokračuje mimo kameny dvěma energetickými kruhy, mají pravdu. Umožňuje individuální (ve středu) nebo hromadný rituál s cílem získání energie moře do člověka – mořeplavce. Aby se tak stal součástí moře a byl tak chráněn při plavbě proti jeho nepřízni. Energie moře mohla být odtud přenášena i jinam, avšak pouze ženou. Stavba je přisuzována Vikingům, je však mnohem starší (asi – 8000 let). Je zřejmé, že dávní předkové Vikingů se již běžně plavili po moři.

Holašovický kruh

Koncem srpna 2008 byl v blízkosti známé obce Holašovice v jižních Čechách postaven kamenný kruh. Jde o jednu z novodobých replik těchto megalitických staveb v Čechách, v tomto případě zatím o největší. Kruh tvoří

25 velkých menhirů včetně jednoho středového. V pozadí stavby je ještě obrovský menhir, stojící osamoceně. Vznik kromlechu je výsledkem aktivity místního podnikatele Václava Jílka, který pro tento účel také věnoval vlastní louku. „Evropský“ známá architektura obce tak dostala velmi zajímavé pozadí. Dodávám, že velmi poučné a prospěšné.

Rozměry kruhu byly stanoveny psychotronicky a stejně byly i vybrány kameny, jak zásady vytváření megalitických staveb praví. Podle nich také není potřebné provádět žádné zasvěcovací nebo aktivační obřady, energie kruhu pracuje sama na základě schopnosti kamenů.

Po postavení se v období asi jednoho měsíce rozbíhala klasická funkce kromlechu a poté byly veškeré kameny kontrolovány. Dva z nich měly energii slabší, a byly tedy posíleny. Funkce celého kruhu pak byla ještě upravena. Stavba má nyní tři účely. První spočívá v možnosti léčení jako doplňku lékařské péče, prakticky v rozsahu 95% patologického spektra. Jde o základní schopnost kruhů se středovým menhirem. Klient stojí nejprve zády k přední straně kruhového kamene a poté k zadní.

Dále umožňuje meditace k podpoře duchovního rozvoje a nalezení místa v systému hmota – duch. Meditovat je možno u zadní strany středového menhiru, tentokrát čelem k němu. Také lze navštívit velký menhir blíže u lesa, který tvoří s kromlechem sestavu podobnou anglické lokalitě Rollright stones. Zde je možné meditovat u přední i zadní strany. Doporučuji ovšem k přední přicházet kolmo již z větší vzdálenosti (20 m) a opatrně, neboť síla kamene může být pro někoho nečekaně velká.

Poslední způsob působení kromlechu je stejný, jako u všech takovýchto správně postavených kruhů. Jde o eliminaci patogenních zón v určitém okolí, respektive do určité vzdálenosti, která ve chvíli psaní tohoto článku je asi 600 m. To jest zahrnuje i část obce.

Kruh je volně přístupný od zemědělského areálu a jistě se stane navštěvovanou českou novodobou megalitickou lokalitou.

www.archet.org

O Holašovickém Stonehenge

V příjemném kousku přírody, byl vybudován v srpnu 2008 kamenný kruh z obřích kamenů, podle odborných rad známého psychotronika pana Ing. Pavla Kozáka, autora celé řady knih z oblasti energie krajiny a psychotroniky. Z vyvýšeného místa u kamenného kruhu je pěkný výhled do okolní přírody, s kontrastem pohledu na historické Holašovice a jadernou elektrárnu Temelín, na dohled je také zámek Hluboká.

Postupem času v areálu Holašovického Stonehenge přibyla další místa, jak k léčení, tak relaxaci a posezení. Stále častěji je tento prostor využíván i ke svatebním obřadům v kamenném kruhu.

Sdělení prožitků návštěvníků kamenného kruhu při správném postupu jednorázového snímání energie z těla a čerpání pozitivní energie u středového kamene: Nejčastěji návštěvníci vnímali brnění konečků prstů, celých rukou, nohou, bušení srdce, zrychlené dýchání, ústup bolesti hlavy, ruky, břicha, ústup alergických potíží... Návštěvníci se při pobytu u středového kamene cítili uvolněně a příjemně.

Mezi specifické, méně často se projevující prožitky, patří vyvolaný pláč v tomto prostoru, pocitový tlak na ramena a tíhu celého těla, zvedání rukou do upažení, pocit náhlého tepla nebo naopak chladu, střídání různých barev a jejich odstínů před zavřenými očima, vybavení představy zářícího slunce, spousty očí, které návštěvníka sledují, jak se kolem něj ovíjí zlatá spirála, přitažení ke středovému kamenu nebo vtažení přímo do jeho nitra...

Kamenný pastýř z dávné minulosti

U vesnice Klobuky stojí osamoceně v poli tři a půl metru vysoký červenohnědý železitý pískovec, štíhlý, osamělý a v rovinaté krajině velmi nápadný. Jedná se o největší český menhir, němý svědek dávné minulosti, o níž se jen dohadujeme.

Dodnes se vědcům nepodařilo určit jeho původní význam. Zajímavým faktem je souvislost mezi menhirem a horou Říp, kterou od kamene můžete zahlédnout. Pozorováno od Pastýře vychází Slunce ve dnech 30. 4. a 13. 8. přímo za Řípem, tedy přesně na významné keltské svátky Beltine a Lugnasad.

Je pravdou, že v okolí Klobouk byly odkryty keltské hroby, takže mnozí lidé trvají na tom, že obrovský menhir vztyčili právě Keltové (na našem území kmen Bójů). Ovšem pravdou je i to, že záhadná megalitická kultura, která stavby z obřích balvanů budovala po celé západní Evropě, působila přibližně ve třetím tisíciletí před naším letopočtem, tedy o mnoho dřív, než sem přišli Keltové, kteří od těchto lidí jistě jejich znalosti čerpali. České menhiry jsou nejspíš nejzazším výběžkem rozšíření podobných staveb v severním Německu. Kultura, která je budovala, žila podél mořských pobřeží a řek – k nám patrně přišla po Labi a pronikala i proti proudu Ohře a Vltavy.

Většina hypotéz přisuzuje megalitům energetickou roli – pomoci kamenů je prý možné získávat energii potřebnou k posílení a ochraně lidí, rostlin a zvířat. Jinde naopak mohly menhiry plnit úlohu ochrannou; jako jakési zátky uzavírat energii negativní a bránit jí ve škodlivém vlivu na vše živé. Pomocí přesných cesiových magnetometrů bylo zjištěno, že Pastýř nejen vytváří zápornou magnetickou anomálii (je svým magnetickým polem otočen proti poli zemskému), ale při východu slunce se tato anomálie nevysvětlitelně posouvá o jeden metr na východ. Kámen kolem sebe vytváří ochranné pole ve tvaru kruhu. Pokud jsou po obvodu tohoto kruhu seřazeny další kameny, předává menhir energii těmto kamenům, které jsou pak rovněž energeticky spojeny. Může tak vznikat a od kruhu se šířit ochranné energetické pole, schopné tlumit negativní zóny, včetně dnes již i oficiálními vědci uznávaných zón geopatogenních.

O Pastýři se říkalo, že kolem sebe míval celé zkamenělé stádo – byl obklopen šesti až dvanácti menhiry, které však bohužel musely ustoupit orbě. Lidé si Pastýře vždy velmi vážili, proto, když se roku 1852 za silné bouře svalil, spojili Klobučtí své síly a za obrovského úsilí ho po několikahodinovém snažení znovu postavili. V poslední době se objevily úvahy, které dávají do souvislosti existenci kamene a název obce. Výraz „klobuk“ totiž ve staré češtině znamenal původně vysoký, špičatý vrch, homoli nebo i jakýkoliv jiný výškově orientovaný útvar.

zdroj: <https://www.kudyznudy.cz/>

Kursy

KRAJINNÉ ENERGIE © 2021 Energie krajín hmotných i duchovních PODZIM 2021

Agentura ArchET Vás zve na kursy Krajinné energie.

Program poskytuje účastníkům znalosti potřebné pro seznámení s energetickými fenomény v krajině a možnostmi práce s nimi. Základem je znovuobjevovaný západní druidismus a duchovní poznatky posledních let. Více na www.archet.org/

KNIHA: POSVÁTNÁ MÍSTA ŠUMAVSKÝCH PLÁNÍ

Krajinné energie Šumavy vystupovaly více z pohoří již v době vydání knihy Tajemná místa Pošumaví stejného autora. Od té doby se projevil mnohem více s důrazem na aktuální vývoj člověka v české kotlině. Bylo nutno se jimi zabývat a zjistit jejich význam a účinek pro lidi, kteří cítí chyby našeho světa a hledají cestu úniku před nimi. Oblast důležitých míst, kterých je na Šumavě mnoho, se soustředila na Pláně, kde přetrvává vliv osídlení z dávných dob více, než v okrajových oblastech. Vše, co je v tomto směru důležité, je předmětem knihy.

Z obsahu: Tvář pohoří – Dávné tajemství – Prastaré osídlení Šumavy – Paměť Českých Žlebů – Strážný nebo Kunžvart – Od Borové Lady k hranici – Před a za Kvildou – Od Kvildy po Popelnou – Povodí řeky – Na dohled od Srní – Skály nad Vydrou – Luzný a jeho oblast – Mysterium Roklanu – Oblík a co kolem – Energetický systém Šumavy – Javornická hornatina – Vintřova památka – Nad jezerem Laka – Za Pláněmi – A co dál?

Knihu je k dispozici v Knize Olgy Trčkové.

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

Vánoce se blíží a příprava na jejich oslavu již začala. Doufejme, že situace dovolí se letos potkat.

Dovolte nám, abychom Vás pozvaly na vánoční koncerty Ženského pěveckého sboru Závěš. Koncerty se uskuteční 12. prosince již tradičně

v Alšově jihočeské galerii. Těšíme se na Vás i na slavnostní vánoční čas.

Předprodej vstupenek začíná v polovině listopadu v informačním středisku v Hluboké nad Vltavou.

CENA ČEZ OPERA CIVITATEM

Naše město získalo zvláštní Cenu ČEZ Opera Civitatem za projekt Vltavská cyklostezka, který efektivně propojuje a ztraktivňuje přilehlé mikroregiony.

Ve Španělském sálu Pražského hradu se na začátku října konal slavnostní galavečer s názvem Naše město 1991-2021. V jeho rámci se předávala i zvláštní cena skupiny ČEZ Opera Civitatem, kterou získalo naše město Hluboká nad Vltavou.

Ocenění uděluje ministryně pro místní rozvoj za architektonicky nebo urbanisticky nejvyšší soubory staveb, prospěšné občanům či návštěvníkům měst. Většinou jsou to hlavně bytové a občanské stavby. Operu Civitatem může obdržet každé přihlášené město, která má více než pět tisíc obyvatel. Hluboká nad Vltavou si zvláštní cenu skupiny ČEZ odnesla za projekt Vltavské cyklostezky, který efektivně propojuje a zároveň ztraktivňuje přilehlé mikroregiony. Diplom předal předseda představenstva a generální ředitel ČEZ Ing. Daniel Beneš, MBA a přímo ve Španělském sále cenu převzal starosta našeho města Tomáš Jirsa.

INFORMAČNÍ CENTRUM INFORMUJE

Milí spoluobčané,

Informační centrum přešlo na zimní otevírací dobu (říjen-březen) a má otevřeno každé úterý až neděle od 10:00 do 16:00 hod., polední pauza je vymezena v čase 12:00 – 12:45.

Prostřednictvím Infocentra se můžete seznámit s regionálními výrobky značky „Chutná hezky jihočesky“. Jde o kvalitní potraviny z jihočeské produkce vyráběné z vlastních surovin, dle starých receptur, bezlepkové či bez umělých konzervantů, barviv a dochucovadel.

Pravidelně doplňujeme ovčí sýry a jogurty, lhenické šťávy, paštiky od různých dodavatelů, vepřové či hovězí maso ve vlastní šťávě, bezlepkové polévky nebo jemné likéry z Blatné a tradičně vařené pivo dle plzeňských receptur z Rašeliny.

Infocentrum Hluboká nad Vltavou, Zborovská 80, tel. 387 966 164, infocentrum@hluboka.cz

HOTEL ZÁVĚŠ VÁS ZVE!

Podzimní menu 4. – 7. 11.

150 g Hovězí Stroganoff, dušená rýže	229 Kč
200 g Filírované kachní prso s višňovou omáčkou, grenaille	235 Kč
200 g Pečený kanec, červené zelí, žemlový knedlík	185 Kč

Svatomartinské hodování 11. – 14. 11.

0,3L Husí kaldoun	55 Kč
80 g Husí paštika s mandlemi na zeleninovém salátku, bagetka	105 Kč
350 g Pečené husí stehno, bílé a červené hlávkové zelí, bramborový a žemlový knedlík	230 Kč
4 kg Celá pečená rodinná husa, bílé a červené hlávkové zelí, bramborový a žemlový knedlík	1.290 Kč
2 ks Jihočeský koláček	50 Kč

Zabijačkový víkend 18. – 21. 11.

0,3L Ovarová polévka	50 Kč
----------------------	-------

0,3L Zabijačková polévka (Zadelačka :)	55 Kč
150 g Světlá tlačěnka s octem, cibulí a chlebem	60 Kč
150 g Sulc pana šéfkuchaře s octem, cibulí a chlebem	70 Kč
250 g Ovar, hořčice, křen, chléb	155 Kč
200 g Jitrnice, kysané zelí, vařené brambory	135 Kč
200 g Jelítka, kysané zelí, vařené brambory	135 Kč
600 g Jedlíkův talíř (jitrnice, jelítka, ovar), kočičák	279 Kč
700 g Pečené selečí kolínko, křen, hořčice, okurka, chléb	250 Kč

Steakové dny u Závěše 25. – 28. 11.

200 g Steak z pravé svíčkové s omáčkou Demi glace	295 Kč
200 g Rump steak se zeleným pepřem	235 Kč
250 g Steak z vysokého roštěnce s omáčkou z červeného pepře	325 Kč
200 g Řezy z pravé svíčkové na hříbkovém ragú	295 Kč
100 g Filírovaný flank steak na směsi listových salátů s cherry rajčaty	165 Kč

HLUBOČTÍ BARÁČNÍCI JSOU AKTIVNÍ

Přesto, že pandemie covidu jim vážně narušila spolkovou práci, nevzdali se! Díky agilní tetičce rychtářce Marii Gabriškové, uspořádali, s dodržením zdravotních předpisů, dva vydařené poznávací zájezdy. Na jaře byla jejich cílem Kratochvíle a Vimperk, v létě si zájezdoví poutníci prohlédli krásný Český Šternberk a Světlu nad Sázavou. Vždy ke spokojenosti účastníků.

V říjnu vznikl problém, kde by se mohli sousedé a tetičky sejít k sedění a projednání spolkových záležitostí. Kulturní místnost v „Domečku“ obsadilo testovací středisko covidu 19. Díky ochotné pomoci městského tajemníka, pana Jana Piskače a ředitele zdejšího Domova důchodců, pana Jiřího Slepíčky, se mohli baráčníci sejít ve společenské místnosti DD. Jednání bylo v duchu radostné nálady, že všichni dobře překonali obtížné

období. Pozornost a úctu získaly dvě přítomné tetičky – Marie Sobolíková a Anna Nohavová, kterým jeden ze sousedů napočítal společných 190 let!

Obdiv a gratulace!

Sedění, jako vždy, řídila rychtářka M. Gabrišková, která ve vedení IX. českobudějovické baráčnícké župy zastává významnou a čestnou funkci panímaminky.

Na letošek baráčníci plánují hodnotící sedění a ještě jeden předvánoční zájezd do Jindřichova Hradce. Přejme jim dobré zdraví a spokojenost ze společné práce!

František Kvapil

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

■ Z technických důvodů bude ve dnech 1. – 15. 11. uzavřena výstava Lubomíra Typlta - Tančící pentagon. Děkujeme za pochopení.

■ Srdečně Vás zveme na tradiční akci Ozvěny Anifilmu, kterou připravujeme ve spolupráci s Mezinárodním festivalem animovaných filmů Liberec. Letošní program Ozvěny Anifilmu 2021 ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích nabídne celkem osm filmových večerů a výběr z nejlepších

české i světové animace. Přijďte se podívat na zajímavý mix animačních technik, hudební videoklipy, dokumentární filmy, speciální pásmo a fokus do současné asijské animace nebo horor a další loutkové lahůdky. Filmové projekce, které tradičně moderuje David Kubec, nabídnou rovněž Vítězné filmy Anifilmu 2021 nebo celovečerní snímek Stařec a mléko (88 min., Estonsko).

Vstup na všechny filmové projekce je zdarma.

ODSTARTOVALA NOVÁ ETAPA DOTAČNÍHO PROGRAMU

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM PRO OBYTNÉ DOMY

Program Nová zelená úsporám přichází s novým konceptem, kterým se snaží být zase o něco zajímavějším, přehlednějším a přístupnějším většímu okruhu žadatelů.

Jednou z hlavních novinek je, že program je určený pro celý bytový segment, nejen pro rodinné domy, ale nově též pro bytové domy po celé ČR a třeba i rekreační objekty, které jsou využívány k trvalému bydlení.

Zároveň došlo ke sloučení s jinými programy, čímž se zájemcům otevřela poměrně široká nabídka dotací. Vedle hlavní nabídky na zateplení a výměnu oken ve stávajících objektech, výstavby nových domů s velmi nízkou energetickou náročností, výměnu zdrojů tepla, řízeného větrání a instalaci solárních systémů, lze z programu NZU žádat i na instalaci venkovní stínící techniky, výstavbu zelené střechy, hospodaření s dešťovou vodou a nově také na zřízení dobíjecích stanic pro elektromobil nebo výsadbu stromů v okolí bytových domů.

Po delším období, kdy byly vyčerpány prostředky z kotlíkových dotací, je nyní opět možné žádat o dotaci na výměnu zdrojů ve stávajících objektech. Pokud stále někdo provozuje jako hlavní zdroj vytápění kotel 1. či 2. emisní třídy na pevná paliva či lokální topidla na pevná paliva (uhlí, dřevo), má nyní poslední příležitost využít dotaci pro přechod na

ekologičtější zdroj. Od září 2022 bude totiž provoz těchto původních zdrojů zakázán pod pokutou až 50 tis. Kč.

U některých opatření došlo k navýšení dotačních částek a byly zavedeny tzv. bonusy, které mají motivovat žadatele ke kombinaci více opatření. Např. za každé další opatření lze získat bonus v řádech desítek tisíc u rodinných domů.

Příjem žádostí odstartoval v polovině října a měl by trvat minimálně do poloviny roku 2025. Jednou z dalších novinek je, že veškerá administrace žádostí probíhá již zcela online a to jednoduchým nahráním dokumentů přes informační systém.

V případě zájmu o bližší informace se můžete obrátit na spolek Energy Centre České Budějovice (www.eccb.cz), které nabízí jak bezplatné a nezávislé poradenství, tak i služby energetických specialistů. Tel.: 387 312 580, mobil: 773 124 580, email: eccb@eccb.cz.

Činnost Energy Centre České Budějovice je spolufinancována z rozpočtu Jihočeského kraje

„MILOSTIVÉ LÉTO“ MŮŽE POMOCI AŽ DESETITISÍCŮM DLUŽNÍKŮ Z DLUHOVÝCH PASTÍ

Je to obrovská šance pro mnoho lidí v dluhových pastech. Lidé, kterým se podařilo spadnout do exekucí kvůli dluhům u státních institucí, mají jedinečnou šanci se z toho vymanit v průběhu od 28. října do 28. ledna 2022 a znovu začít normální život. Pokud v této lhůtě dlužník zaplatí celou jistinu dluhu tedy původní dluh a 908 korun exekutorovi za zastavení exekuce, čeká ho nový životní restart. Úroky, penále a další příslušenství stát odpouští, exekuce se zastaví. Týkat se to bude těch, co mají dluh u veřejnoprávních institucí, třeba u zdravotních pojišťoven, nemocnic, u dopravního podniku nebo třeba za nájem u obce. Milostivé léto by tak reálně mohlo pomoci až čtvrt milionu dlužníků. S ohledem na více než čtyři miliony exekucí a bezmála 750 tisíc lidí v exekuci je toto reálná šance, jak se s částí nahromaděných exekucí vypořádat. A současně ctí princip, že dluh se musí uhradit.

Jsem rád, že se nám tento návrh podařilo prosadit. Jako autor připomínám: šance na odpustění úroků u dluhů vůči státu – milostivé léto – bude pouze do 28. 1. 2022. Osobně jsem přesvědčený, že toto tříměsíční období může být výhodné pro obě strany, a to jak pro dlužníky, kteří mají reálný zájem na tom své dluhy splatit a exekuce se zbavit, ale druhým problémem je pro ně často

právě příslušenství, které mnohdy činí až několikanásobek původního dluhu. Pro města a obce a další věřitele navíc vzniká šance na to, že bude původní dluh splacen a dostanou zpět své dlužné peníze, což by se u řady dlužníků za standardní situace nikdy nestalo. Jedná se tak opravdu o pomocnou ruku jak pro věřitele, tak pro zodpovědné dlužníky.

Vás, kteří čtete tyto řádky, chci naléhavě poprosit. Pokud znáte ve svém okolí kohokoli, koho by se tato podaná ruka státu mohla týkat a pomoci mu, tak mu o tom řekněte. Nasměřujte ho do některé pomáhající instituce, jako jsou Charity, občanské poradny, Člověk v tísni apod. Rychlou pomoc Vám poskytnete např. Help linka Člověka v tísni 770 600 800, přesný postup najdete i v aplikaci nedluzimstatu.cz/milostive-leto/. Pokud tuto šanci nevyužijí, nepůjde se jí zpětně domáhat. A první aktivita musí být na straně dlužníka! Milostivé léto se nebude v blízké budoucnosti opakovat. Díky za Vaši pomoc s osvětou. Je to opravdu důležité. Považuji to za jednu z výrazně pozitivních věcí, které se nám podařilo ve sněmovně v končícím období prosadit.

Marek Výborný, poslanec PS PČR

MILOSTIVÉ LÉTO

Rádi bychom Vás touto cestou informovali o významné možnosti pro dlužníky v rámci změny exekučního řádu. Pracovní název této změny je „milostivé léto“ v exekučním řádu jí však pod tímto názvem nenajdete. (Odkaz na zákon – část druhá, čl. IV bod 25 odst. 1 až 8: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2021-286>.)

Kdo může „milostivé léto“ využít:

- Lidé, kteří mají soudní exekuci. Není využitelné pro lidi, kteří mají daňovou, správní ani jiné exekuce, ani pro lidi kteří nemají ještě dluh v exekuci.
- Oprávněným je veřejnoprávní subjekt, nebo firma většinově vlastněná veřejnoprávní institucí a zdravotní pojišťovny. Např.: Obec, kraj, stát, ČEZ, dopravní podniky, Česká televize, Český rozhlas, VZP, atd.
- Milostivé léto nemohou využít ani lidé v insolventi.

Kdy milostivé léto platí:

- Když v rozmezí mezi 28. 10. 2021 a 28. 1. 2022 bude exekutorovi plně uhrazena jistina a 908 Kč na náklady exekučního řízení. Nezapočítávají se exekuční srážky, pouze dobrovolné platby.
- K jakýmkoli platbám (dobrovolně či nedobrovolně) před ani po tomto rozmezí se nepřihlíží.

Co musí dlužník udělat:

- Zjistit aktuálně nesplacenou jistinu zasláním doporučeného dopisu exekutorovi s žádostí o vyčíslení. Součástí dopisu by měla být informace, že exekutor může vyčíslení poslat na e-mail nebo v sms, kde budou informace

uvedeny. Zároveň dopisem bude dlužník exekutora informovat, že chce využít milostivé léto.

- Následně je potřeba poslat nebo složit na účet exekutora se všemi náležitostmi v daném rozmezí nesplacenou jistinu a 908 Kč na náklady. Ideálně až v listopadu a nejpозději začátkem ledna.

Prosím o šíření mezi občany, popřípadě i v dalších obcích v okolí, je to opravdu unikátní možnost pro dlužníky.

Klára Davidová, Dluhový poradce – České Budějovice,

Člověk v tísni, o. p. s., Mobil: 734 428 234

E-mail: klara.davidova@clovekvitisi.cz

VZOR ŽÁDOSTI

Exekutorský úřad Brno – město
Mgr. Jaroslav Homola, soudní exekutor
sídlem Hlinky 41/104
603 00 Brno
IČO: 62096052
ID dat. schr.: etag8hb

Jan Novák
nar. 1. 1. 1965
Nádražní 1523/3
603 00 Brno
jan.novak23@seznam.cz
+420 731 123 456

v Brně dne 2. 10. 2021
ke sp. zn. 030 EX 1111/21

Věc: Žádost o sdělení dlužné jistiny za účelem využití tzv. milostivého léta

Dobrý den,

prosím o sdělení aktuální výše nezaplacené či jinak nezanklé dlužné jistiny ve shora uvedeném exekučním řízení za účelem využití institutu tzv. milostivého léta.

Současně Vám touto žádostí dávám na vědomí, že v tomto řízení využívám tzv. milostivého léta dle části druhé, čl. IV

bodu 25 odst. 1 až 8 zákona č. 286/2021 Sb., v účinném znění.

Prosím o případné sdělení zvláštního účtu, kam mám zaslat dlužnou jistinu a náklady exekuce dle shora uvedeného ustanovení zákona, v opačném případě budu tyto platby plnit na účet předmětné exekuce.

Tyto informace mi prosím zašlete na mou uvedenou e-mailovou adresu v záhlaví tohoto dopisu.

Děkuji za kladné vyřízení žádosti.

Jan Novák

ANDĚLSKÁ HLUBOKÁ 2021

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na připravované akce během Adventu na Hluboké. Předvánoční atmosféru nastolí tradiční (před)Adventní trhy v Knížecím Dvoře. Kromě oblíbeného zpívání koled na zámku, slavnostního Vánočního koncertu Závěš a kouzelného Štědrého dne v ZOO se můžete opět těšit na bohatý program na hlubockém náměstí.

HLAVNÍ PROGRAM NA NÁMĚSTÍ

NEDĚLE 28. 11. 2021 – ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

11.00 Koledy – reprodukováná hudba

14.00 a 15.00 Lovecké fanfáry – Jihočeští trubači

14.00 – 15.00 SVATOHUBERTSKÁ MŠE – v kostele

15.30 Bárováček – dětský folklorní soubor

16.15 Hluboká v pohybu MŠ – ZŠ – vánoční koledy

16.40 MŠ Hluboká nad Vltavou – vánoční koledy

17.00 ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

17.15 Zlaté skořápky – kapela

17.30 Rozsvícení první svíce na věnci

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení, vánoční dílna pro děti

SOBOTA 4. 12. 2021 ČERTOVSKÁ SOBOTA

11.00 Koledy – reprodukováná hudba

15.00 Bonsai – kapela

17.00 Hudební Kroužek – kapela

19.00 Globus – kapela

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

čertovská dílna pro děti

SOBOTA 11. 12. 2021 HUDEBNÍ SOBOTA

11.00 Koledy – reprodukováná hudba

15.00 Líba a spol. – kapela

16.30 Zpěvačka Pavlína Jíšová s
kapelou BABABEND

18.30 Janchi – kapela

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

Fotokoutek, vánoční dílna pro děti

SOBOTA 18. 12. 2021 ANDĚLSKÝ PRŮVOD

11.00 Koledy – reprodukováná hudba

15.00 Zlatý skořápky – kapela

16.00 Příprava Andělů

**17.00 ANDĚLSKÝ PRŮVOD – po
Masarykově ulici**

KS Alta – Andělské představení

Bystřina – folklorní soubor

18.30 Melodikum – kapela

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

Fotokoutek, andělská dílna pro děti,
malování na obličej

DALŠÍ PŘEDVÁNOČNÍ AKCE:

NEDĚLE 21. 11. 2021

10.00 – 16.00 Tradiční adventní trh
v Knížecím Dvoře – řemeslný trh,
občerstvení, hudba

STŘEDA 8. 12. 2021

18.00 Česko zpívá koledy – Záměstí

STŘEDA 15. 12. 2021

16.30 – 18.00 – Mateřské centrum –
tvořivé vánoční dílny – Sokolovna
(vchod ze zadu)

PÁTEK 24. 12. 2021

10.00 – 15.00 Štědrý den v ZOO
od 13.00 Zpívání koled na zámku

8. 12. 2021 – 9. 1. 2022

Vánočně nasvícená ZOO

VÍKEND 11.–12. 12. 2021

Adventní prohlídky zámecké kuchyně
s pohoštěním – zámek Hluboká

NEDĚLE 19. 12. 2021

19.30 – Česká mše vánoční – J. J. Ryba –
Hej mistře – hlavní sál AJG

SOBOTA 4. 12. 2021

Čerti v ZOO

NEDĚLE 12. 12. 2021

14.00 a 16.00 – Vánoční koncert – Ženský
pěvecký sbor Závěš – AJG

14.00 – 18.00 – Advent v muzeu –
odpolední setkání s tvořením, koledami
a zdobením stromčku v Loveckém
zámku Ohrada

V prosincovém vydání zpravodaje, na www.hluboka.cz a fcb profilu města bude přehled akcí aktualizován v závislosti na vývoji anticovidových opatření. **ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA**

Andělská Hluboká a Rozsvícení vánočního stromu na Hluboké proběhne v rámci programu Oranžový rok 2021 na Hluboké a Rozsvícení vánočního stromu na Hluboké. Děkujeme Skupině ČEZ za partnerství!

SKUPINA ČEZ

BLÍŽÍ SE ANDĚLSKÁ HLUBOKÁ 2021

Již pátým rokem pro Vás spolek Hluboká v pohybu připravuje ve spolupráci s městem Hluboká pestrý adventní program. Každý rok se organizační tým snaží o propojení všech adventních akcí, které se konají v našem krásném městě. Jejich posláním je vytvořit příjemné místo na vánoční setkávání s přáteli u ohně, příjemné muziky a voňavého punče. Stěžejní část programu se i letos bude odehrávat na náměstí Čsl. armády. Podrobnosti o pátém ročníku nám přiblížila Markéta Vejvodová.

Jak dlouho se na organizaci této předvánoční události vlastně podílíte?

U zrodu Andělské Hluboké stojíme již od jejího počátku. První ročník se odehrál v roce 2017, s krásným prvním Andělským průvodem po hlavní třídě až na náměstí. Tuto tradici jsme poprvé přerušili v loňském roce, kvůli covidovým nařízením, ale věříme, že letos se opět vrátí a našim městem projdou naši malí andělci a přinesou nám opět milé vánoční poselství.

Když se řekne advent, leckdo si jako okamžitě představí zájezdy do Vídně a přeplněná náměstí plná stánků a punče...

To je pravda. Nicméně náš adventní program je zaměřen převážně na místní obyvatele a na rodiny s dětmi, nesnažíme se být přelidněnou komerční atrakcí pro turisty. Každý rok máme program upravený jak pro dospělé, tak pro děti. Mohli jste s námi jít Andělskou stezku nebo stezku Zlatá kapří šupina, každý rok si děti mohou v Andělské dílně vytvořit vánoční přáníčka, ozdoby a další zajímavé kousky. Pravidelně oslovujeme místní dětské soubory i dětské soubory z okolí a nikdy nesmí chybět naši nejmenší z mateřské školky Hluboká, kteří nám vždy vytvoří nádhernou atmosféru těsně před rozsvícením stromečku, letos tomu nebude jinak. Mohli jste potkat i vánoční foto koutek, ulovit kapra nebo si s dětmi ozdobit stromečky.

Předpokládáme, že letošní Andělská Hluboká bude moci proběhnout v plném rozsahu. Na co se můžeme těšit? Chystáte pro návštěvníky i nějaké novinky?

Letos opět obnovíme rozsvícení svíci na adventním věnci, navštíví nás zajímavé kapely a můžeme se těšit na malé rozšíření. Hlavní program bude probíhat první adventní neděli a následně každou sobotu, ale vždy od středy pro Vás bude

od 17 hodin nasvícené vánoční pódium a připravena příjemná vánoční muzika. Samozřejmě nebude chybět vůně punče a svařáku. Dále jako novinku plánujeme vánoční hudební vystoupení u místních restaurací a kaváren a děti se mohou těšit na krásný vánoční kolotoč.

Takže nás čekají čtyři příjemné a nabitě týdny. Kdy to celé vypukne?

Zahájení vánočního programu je opět v rukách Petra Piši, který se postará o své tradiční trhy v Knížecím dvoře. První adventní neděle letos připadá již na 28. listopad – toto odpoledne bude patřit slavnostnímu rozsvícení stromečku a všem našim dětem. Na poslední adventní sobotu se chystá Andělský průvod městem, který bude spolu s doprovodným programem pomyslným vyvrcholením letošní Andělské Hluboké. Kompletní program a časy Vám představíme později.

Předpokládám správně, že příprava zabere několik týdnů nebo dokonce měsíců?

Přesně tak, například rezervace některých vystupujících probíhá už rok dopředu. A většina toho, co následuje, bývá týmovou záležitostí. Ráda bych poděkovala městu – radním i zastupitelstvu Hluboká, že každoročně podporují tuto akci, protože bez nich by to nešlo. Velký dík patří samozřejmě i všem, kteří se na akci podílejí, i když třeba nejsou ani vidět. V každém případě si držíme palce, ať se letošní rok povede bez zbytečných omezení. O průběhu a případných změnách Vás budeme informovat na Facebooku našeho spolku Hluboká v pohybu. Těšíme se se na Vás již 28. listopadu!

Podrobný program:

www.andelska-hluboka.cz

foto: Karla Fotograf Peldová, archiv spolku;

autor dvojstrany: Aleš Dokulil

DOPROVODNÝ PROGRAM NA NÁMĚSTÍ ČSL. ARMÁDY

neděle 28. 11.

Trubači – Svatohuberská mše
Bárováček folklorní dětský soubor
MŠ a ZŠ Hluboká v pohybu (zpěv koled)
MŠ Hluboká nad Vltavou (zpěv koled)
Rozsvícení stromečku
kapela Zlaté Skořápky
Pro děti bude během dne připravena Vánoční dílna.

sobota 4. 12.

kapela Bonsai
kapela Hudební Kroužek
kapela Globus
Pro děti bude během dne připravena Čertovská dílna.

sobota 11. 12.

kapela Líba a spol.
Zpěvačka Pavlína Jíšová s kapelou
BABABEND
kapela Janchi
Pro děti bude během dne připravena tvořivá dílna.

sobota 18. 12.

kapela Zlaté Skořápky
Andělský průvod
andělské představení divadelního souboru Alta
folklorní skupina Bystřina
kapela Melodikum
Pro děti bude během dne a příprav na průvod připraveno malování na obličeje a Andělská dílna.

Přijďte si užít další Andělský průvod městem.

Dětská vystoupení už k Andělské Hluboké patří a nebudou chybět ani letos.

Doprovodný program na náměstí pravidelně láká stovky příznivců nejen z Hluboké.

Hudební program uzavře kapela MELODIKUM.

PRVNÍ ROČNÍK RYBÁŘSKÝCH DNŮ NA BAŠTĚ BYL GASTRONOMICKÝM ZÁŽITKEM

Při příležitosti výlovu rybníka Bezdrev uspořádal spolek Hluboká v pohybu dvoudenní událost pro širokou veřejnost v prostorách Bezdrevské bašty. Děti si užily tvořivou dílnu, sportovní program, kolotoč i několik zábavných soutěží. Pro všechny přítomné byly k mání gurmánské speciality všeho druhu. Kromě rybích specialit a skvělého piva hlubockého pivovaru ochutnali návštěvníci trdelníky, burgery, pečené sele, skvělou kávu i sladké delikatesy. O příjemnou hudební kulisu se postaraly kapela Zlatý skořápky a MP3. Nestihli jste dorazit? Nevadí! Na další podobné události se určitě můžete těšit i v budoucnu.

GYMNASTIKA A HALLOWEEN – TO BYLY OKRUHY DALŠÍCH TEMATICKÝCH NOCÍ

Pravidelné tematické noci jsou i nadále určeny dětem v předškolním a mladším školním věku, a to jak dětem z dětské skupiny Montessori školky a individuálního vzdělávání, tak i dětem z širší veřejnosti. V říjnu bylo možné navštívit hned dvě noci – ta první byla zaměřena na gymnastiku. Na konci měsíce pak proběhla další tematická noc se strašidelnou halloweenskou tematikou. Chcete vašim dětem dopřát zážitek plný zábavy a poznání? Sledujte kalendář událostí na webu www.hlubokavpohybu.cz, kde pravidelně informujeme o nadcházejících akcích. Další tematická noc by měla proběhnout ještě před Vánocemi!

NA LITTLE STARS CUP ZNOVU POMĚŘILI SVÉ SÍLY I MALÍ KARATISTÉ Z HLUBOKÉ

Spolek Hluboká v pohybu pravidelně pořádá závody Little Stars Cup, které jsou turnajem pro začínající karatisty a sportovní přípravku. Kvůli covidu proběhl další ročník po dvou odloženích až 22. října 2021 v prostorách českokobovického partnerského klubu Fight Club, který sídlí v centru jihočeské metropole. Na letošním turnaji poměřilo síly celkem 96 mladých a nadějných karatistů ze tří oddílů JČK a na stupních vítězů samozřejmě nechyběly ani děti, které trénují karate pod hlavičkou spolku Hluboká v pohybu. Událost byla podpořena z Jihočeského kraje. Všem vítězům gratulujeme k umístění.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

OBJEVENÍ ZTRACENÉHO JELENA

I když jsme denně v přímém kontaktu s přírodou, stejně nás neustále překvapuje. Příroda a její obyvatelé mají své zákony, kterými se řídí. Proto se člověk někdy musí podívat nad některými skutečnostmi.

Vydal jsem se na fotografický lov, abych opět doplnil svůj archiv, v době, kdy v lese ležel čerstvě napadaný sníh. Zimních snímků totiž není nikdy dost. Vzhledem k posledním rokům, kdy je zima stále teplejší a chudší na příděl sněhu. Od kamaráda šumavského lesníka jsem dostal tip, že u něho v revíru, kde má na starosti svůj krmelec a kam chodí jelení zvěř, určitě jeleny potkám a nafotografuji. Proto jsem se tam vydal. Autem jsem se dostal do útrob zasněženého lesa, tam vůz zanechal na rozcestí, kam až byla cesta projetá od nákladního auta, které svázelo dřevo. Potom jsem šel pěšky různými stezkami, až konečně jsem se dostal do míst, kde na okraji paseky stojí zmíněný krmelec. Opodál byl i posed, který jsem využil ke svému lovu. Možná by se někomu zdálo, že to bylo nekonečné čekání, kdy kolem dokola se nic neděje. Jen zasněžená krajina, kde se krčí malé stromky, a velké kmeny vyčnívají z bílé peřiny jako píšťaly u varhan. Ovšem jako fotograf jsem na to zvyklý. Někdy musím čekat dlouho, jindy mě obyvatelé lesa překvapí velmi brzy.

I ten den jsem se dočkal příchodu jelenů, kteří pozdě odpoledne přišli ke svému krmelci. Začal jsem fotografovat jako o závod, abych to stihl, než se zase vydají zpět do lesa. Nejprve jsem udělal celou skupinu pěti jelenů, potom jsem si vybral vždy jednotlivce. Najednou mě upoutal jeden z jelenů, který měl ulomený pravý paroh. Stále mi připomínal jelena, kterého jsem fotografoval letos v říji, ale v jiném lese. Jednalo se o dvanáctáka. Tenkrát mi tento jelen umožnil získat zajímavé snímky, kdy měl v paroží i trávu.

Ovšem domníval jsem se, že to je jen náhoda, vždyť jelenů s ulomeným parohem chodí více.

Až doma při prohlížení obrázků jsem zjistil, že se opravdu jedná o stejného jelena. Zde se potvrdilo to, že někteří jeleni patří mezi „cestovatele“, protože tohoto jelena jsem fotografoval před dvěma měsíci o šest kilometrů dál. Nedávný výzkum telemetrického sledování jelenů na Šumavě zjistil, že jeden z jelenů např. odešel v době říje za laněmi i 20 km. Populace jelenů se dělí na sezónní migranty a usedlé jedince.

Jeleni vybrali korýtka a pomalu se začali vracet zpět do útrob lesa. Abych je nezradil, tak jsem ještě nějakou dobu zůstal sedět a vnímal poesii zimního lesa. Les je krásný v každém ročním období. Každé čas má svůj rituál a půvab. Je pravda, že v zimním lese neslyšíme tolik ptačích hlasů, jako je tomu na jaře a v létě, ale zde zase převládá „krása“ zasněženého lesa. Vždyť pohled na zasněžené malé smrčky, které se krčí pod sněhovou peřinou, působí jako postavy z pohádky...

Na zpáteční cestě k autu jsem spatřil káňe lesní. Dravec seděl v koruně vysokého smrku a vyhlížel odtud kořist. Snad čekal na nějakého hraboše nebo myšici, protože se jednalo o okraj lesa, na který navazovala velká paseka. Než dravec odlétl, podařilo se mi pořídit pár snímků, které také patří k životu zimního lesa. Byl jsem rád, že mám káňe v zimě na stromě, protože většina snímků je ze zasněžené louky, kdy kánata čekají poblíž myších děr.

Má výprava do zimního lesa byla úspěšná. Setkal jsem se s jelenem, kterého jsem znal a také mi Bohyně lovu „Diana“ dopřála setkání s plachým obyvatelem zimního lesa – kánětem lesním.

Foto: Jaromír Zumr